

T. 887072 c 75303294

504
121

OFFICIA PROPRIA
SANCTORUM
BURGENSIS ECCLESIAE,
ET DIÆCESIS,
A SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO
CLEMENTE OCTAVO
APPROBATA.

BURGIS.

Apud Raymundum á Villanueva. Anno Dñi. 1831.

OFFICIA PROPRIA
SANGTORUM
BURGENSIS ECCLESIAE
ET DIOCESIS
I. SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO
CLEMENTE OCTAVO
APPROBATA.

BURGIS.
Apud Regensburg à Willibrod. Anno Dni. 1832.

DON ANTONIO DE LOS RIOS,
del Consejo de S. M., su Secretario
y Escribano de Cámara de la Co-
misaría general de Cruzada y de-
mas gracias Subsidiarias.

CERTIFICO: que por parte de la Santa Metro-
politana Iglesia de Búrgos, se ha presentado al Exce-
lentísimo Señor Don Manuel Fernandez Varela, Arce-
diano de Madrid Dignidad de la Santa Iglesia Metro-
politana de Toledo, primada de las Españas, Caballe-
ro Gran Cruz de la Real y distinguida Orden Español-
la de Cárlos Tercero, Individuo nato de la Real Jun-
ta de la Inmaculada Concepcion, y Juez Exactor y Co-
lector general de las pensiones consignadas á la misma
Orden, del Consejo de S. M. su Predicador y Comisa-
rio Apostólico general de las tres gracias de Cruzada,
Subsidio y Excusado en todos los Reynos y Señoríos de
S. M. C., Juez privativo del nuevo rezado su impre-
sion, tasa, venta y distribucion &c. La peticion que
con el decreto á ella provehido es del tenor siguiente.==
Excmo. é Illmo. Señor Comisario general de Cruzada.==
Don Pascual de Irigoyen en nombre del Señor Don
Bernardo Hernandez, Canónigo Fabriquero que es de
la Santa Iglesia Metropolitana de Búrgos: A V. E.
hace presente que habiendo obtenido de Fr. Antonio
Manzanares, Administrador general del nuevo rezado

en esta Corte por el Real Monasterio del Escorial el correspondiente permiso que acompaña adjunto para imprimir por una sola vez el Código de Santos de aquel Arzobispado, y siendo necesaria la licencia de V. E. para poderlo verificar. = Suplica á V. E. se digne concederla para el expresado obgeto: en lo que recibirá especial merced. = Madrid veinte y nueve de Marzo de mil ochocientos treinta y uno. = Pascual de Irigoyen. = Madrid once de Abril de mil ochocientos treinta y uno. = Mediante á haber obtenido esta parte el consentimiento del Padre Administrador del nuevo reza-do concedemos licencia por solo una vez para la reim-presion del Cuaderno ó Código de los Santos propios que reza el Estado Eclesiástico de la Santa Iglesia Catedral y del Arzobispado de Búrgos. Se comete su correccion á la persona que depute el Muy Reverendo Arzobispo de dicha Diócesis y estando conforme con el que se ha presentado se impriman mil y quinientos exemplares, y traiganse dos con la certificacion del corrector para proveer. = Está rubricado. = Y para que conste al Impresor en donde se haya de verificar esta impresion doy la presente que firmo en Madrid á trece de Abril de mil ochocientos treinta y uno. = Don Antonio de los Rios. = Corregida.

CHRISTOPHORUS VELA,

miseratione Divina Archiepiscopus Burgensis,

Regis Consiliarius, Decano, Capitulo, &

Clero Burgensi: salutem, in Domino.

QUAMVIS Breviarium Romanum jussu Sanctissimi Domini Pii Pap. V. ex Decreto Sacri Concilii Tridentini in lucem editum, injungat universis Clericis unam tantum formulam dicendi Horas Canonicas, ceterasque prohibeat: quia tamen non erat æquum, singulas Ecclesias lectione ac exemplis suorum Sanctorum, quos tamquam Patronos, ac cælestis vitæ Magistros semper veneratæ sunt, defraudari; idem Pontifex, ac deinceps Gregorius XIII. sanctissimè decreverunt, posse singulas Ecclesias suorum Sanctorum Officia celebrare, qui vel ex illa Diocesi sunt oriundi, vel eorum corpora, seu notabiles reliquiæ in ea Ecclesia, seu Diocesi requiescunt. Et cum hæc nostra Ecclesia Metropolitana, cui (licet indignè) præsumus, nec numero Sanctorum, neque multitudine sacrarum reliquiarum sit ceteris postponenda, in sollicitudine, quam gerimus, inter cetera semper fuit cordi, eorum Officia in utilitatem vestram conficere: quod negotium dedimus Doctori Martino de Sierra, Canonico, ac Lectori Sacræ Scripturæ hujus nostræ Ecclesiæ, modò verò electo Episcopo Palentino, viro quidem litteris præstantissimo, omnique doctrinæ, & pietatis genere unde-
quã-

quaque ornatissimo, qui multis Breviariis, & antiquissimis monumentis, & Auctoribus fidedignis accuratè perléctis, ea Officia sapiénter ordinávit, & in unum librum aptè redégit, quem ad Cleméntem VIII. Pontíficem nostrum mísimus, qui eum Sacrae Congregatióni Rítuum examinándum, & probándum commísit, examinátum, & probátum Apostólica Auctoritaté confirmávit, & communívit, ac tam in Choro, quàm extra privátim, & públicè posse illa recitári indúlsit, ac concéssit. Quamóbrèm vobis univérsis, & síngulis hujus Diocésis Cléricis præcipimus, & mandámus, ut deinceps in festivitátibus Sanctòrum, qui in hoc libéllò continéntur, hoc Officio, & hac precándi fórmula tam in Choro, quàm extra utámini. Quod cùm fecerítis, sperámus in viscéribus Jesu Christi multos vos ex hoc fructus perceptúros, ac hos nostros Patrónos, & domésticos Sanctos piè & religiósè veneratúros, ac imitatúros. Datum Burgis anno à Nativitatè Dómini millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, die verò décima sexta, mensis Januárii.

Chr. Archiep. Burgens.

De mandáto Archiepísopi.

Joannes de Valle Alvarádo,

Secret.

CLEMENS PAP. VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Illius, qui mirabilis est, & gloriósus in Sanctis suis, vices quamquam immériti gerentes in terris, pro ea, quæ nobis incúmbit, pastoráli cura, illis, quæ ad Sanctórum in Triumphánti Ecclésia regnántium in Militánti hac Ecclésia veneratiónem débitam tribuéndam ordináta sunt, Apostólici muníminis firmitátem libénter adjícimus. Cúm itaque venerábilis fratris Archiepísopi, ac dilectórum filiórum Decáni, & Capítuli Ecclésiæ Burgénsis nómine, infrascriptæ Sanctórum Patronórum ejúsdem Ecclésiæ lectiões própriæ nobis, & Apostólicæ Sedi examinándæ, & approbándæ propósitæ fuerint, atque de mandáto nostro in Congregatióne Venerábílium fratrum nostrórum S. R. E. Cardinálium super sacris rítibus deputatórum à piis & erudítis viris examinátæ, corréctæ, & emendátæ, ac demùm ab ipsámet Congregatióne approbátæ extúterint. Nos illas auctoritáte nostra Apostólica libénter communiéndas esse censúimus. Proíndè dictórum Archiepísopi, Decáni, & Capítuli supplicatió nibus nobis super hoc humíliter porréctis inclináti, lectiões eásdem præsentibus inférius insértas, ab eádem Congregatióne, ut præmittitur, examinátas, & approbátas auctoritáte Apostólica tenóre præsentium perpétuò confirmámus, & approbámus, ac Apostólicæ firmitátis róbo re communié-
mus:

mus: eásque in Ecclésia Burgénsi, & ab ejus Capítulo, ac Civitátis, & Diocésis Clero, ac particuláribus persónis, tam in Choro, quàm extra, statis temporibus licite recitári, eásque recitádo obligatióni recitáandi Divíni Offícií satisfieri posse concédimus, & indulgémus: sicque per quoscúmque Júdices Ordinários, & Delegátos, subláta eis, & eórum cuilibet quavis áliter judicáandi, & interpretáandi facultáte, & auctoritáte judicári, & desiníri debére, ac írritum, & ináne quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritáte, sciénte, vel ignoránte contigerit attentári, decérnimus. Non obstantibus constitutió nibus, & ordinatió nibus Apostólicis, ac Breviárii, & Kalendárii Románi nova editiõe, quódque dies festi horum Sanctórum in eis non descrípti sunt, ac ejusdem Ecclésiæ Burgénsis statútis, & consuetudínibus, étiam juraméto, confirmatiõe Apostólica, vel quavis firmitáte ália roborátis, ceterísque contráriis quibuscúmque. Datum Romæ apud S. Marcum sub ánnulo Piscatóris, die XI Maii M. D. XCVI. Pontificátus nostri anno quinto. Tenor autem oratiónum, & lectiόnum prædictárum (additis Antíphonis, & Responsóriis, necnon Offício, S. Theclæ V. & M. postérius celebrári concessó) est qui séquitur, vidélicet.

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM, ET FESTORUM BURGENSIS ECCLESIAE, ET ARCHIDIÆCESIS.

FESTA JANUARIJ.

Domínica 2. post Epiphaniám. In Festo SS. nóminis JESU. Duplex 2. classis. Omnia ut in Breviário, & Missáli Románo.

AD VESPERAS.

Antíphona.

Omnis, qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit. *Psalm. Dixit Dóminus: cum reliquis de Domínica, & loco ultimi Psalm. Crédidi.*

Aña. Sanctum, & terríbile nomen ejus, inítium sapientíæ timor Dómini. *Aña.* Ego autem in Dómino gaudebo, & exultábo in Deo Jesu meo. *Aña.* A solis ortu usque ad occásum, laudábile nomen Dómini. *Aña.* Sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Capítulum. Philipi. 2. A. 8.

FRatres, Christus humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem,
A tem,

tem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine Jesu omne genu flectatur.

HYMNUS.

Jesu dulcis memoria,
 Dans vera cordi gaudia:
 Sed super mel, & omnia,
 Ejus dulcis presentia.
 Nil canitur suavius,
 Nil auditur jucundius,
 Nil cogitatur dulcius,
 Quam Jesus Dei Filius.
 Jesu spes penitentibus,
 Quam pius es petentibus!
 Quam bonus te querentibus!
 Sed quid inveniuntibus?
 Nec lingua valet dicere,
 Nec littera exprimere:
 Expertus potest credere,
 Quid sit Jesum diligere.
 Sis Jesu nostrum gaudium,
 Qui es futurus premium:
 Sit nostra in te gloria

Per cuncta semper secula
 Amen.

Ps. Sit nomen Domini benedictum, Alleluia.

R. Ex hoc nunc, & usque in seculum, Alleluia.

Ad Magnificat.

Añã. Fecit mihi magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus, Alleluia.

Oratio.

DEUS, qui Unigenitum Filium tuum constituisti humani generis Salvatorem, & Jesum vocari iussisti: concede propitius; ut cujus sanctum nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in caelis. Per eundem Dominum nostrum, &c.

Et fit commemor. Dominicæ secundæ post Epiphaniam.

Ad Completorium, & alias Horas diæ, in fine Hymnorum dicitur: Jesu tibi sit gloria. Qui

Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Admirabile nomen Jesu,
quod est super omne nomen.

* Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

HYMNUS.

Jesu Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus desiderabilis.
Quando cor nostrum visitas,
Tunc lucet ei veritas,
Mundi viléscit vanitas,
Et intus fervet charitas.
Jesu dulcedo cordium,
Fons vivus, lumen mentium,
Excédens omne gaudium,
Et omne desiderium.
Jesum omnes agnoscite,
Amorem ejus pascite;
Jesum ardenter quærite,
Quærendo inardescite.
Te nostra, Jesu, vox sonet,

Nostri te mores exprimant,
Te corda nostra diligant,
Et nunc, & in perpétuum.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Añã. Dómine Dóminus
noster, quàm admirabile est
nomen tuum in univérſa
terra! *Psalm.* Dómine Dó-
minus noster, *cum reliquis,*
ut in Officio Parvo B. Ma-
riæ. Psalm. verò iste incipi-
tur à secúndo vers. Quó-
niam elevata est. *Añã.* In
nómine Jesu, omne genu
flectatur cœlestium, terrés-
trium, & infernòrum. *Psalm.*
Cœli enarrant. *Añã.* Con-
fitémini Dómino, & invo-
câte nomen ejus: memen-
tôte, quóniam excésum est
nomen ejus. *Psalm.* Dómini
est terra.

Ÿ. Propter nomen tuum,
Dómine, propitiaberis pec-
cato meo.

R. Multum est enim.

De Actibus Apostolorum.

Lectio I. Cap. 3.

Petrus autem & Joannes ascendebant in templum, ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. Is cum vidisset Petrum & Joannem incipientes introire in templum, rogabat ut eleemosynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Jesu Christi Nazarení

surge, & ambula. Et apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum, & protinus consolidatæ sunt bases ejus & plantæ. Et exiliens stetit, & ambulabat: & intravit cum illis in templum ambulans, & exiliens, & laudans Deum.

R. Ecce concipies, & paries Filium, & vocabis nomen ejus JESUM. * Ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum.

Y. Vocatum est nomen ejus JESUS, quod vocatum est ab Angelo priusquam in útero conciperetur. Ipse.

Lectio II.

ET vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoscebant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosy-

synam sedébat ad Speciòsam portam templi: & impléti sunt stupóre & éxtasi, in eo quod contigerat illi. Cùm tenéret autem Petrum & Joánem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum quæ appellatur Salomònis, stupèntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israélitæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecerimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Isac, & Deus Jacob, Deus Patrum nostròrum, glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, & negástis ante facièm Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum & justum negástis, & petístis virum homicídám donári vobis: auctòrem verò vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus

nos testes sumus. Et in fide hóminis ejus, hunc, quem vos vidístis, & nos- tis, confirmávit nomen ejus: & fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrúm.

R. Benedíctum est nomen tuum, Deus Patrum nostròrum, qui cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis:

* Et in témpore tribulatiònis peccáta dimíttis.

ψ. Et benedíctum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirábí- lia solus. Et in témpore.

Lectio III.

Cap. 4. A. 5.

FActum est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eòrum, & seniòres, & Scribæ in Jerùsalem, & Annas prínceps sacerdotum, & Cáíphas,

phas, & Joáñnes, & Alexander, & quotquot erant de genere sacerdotáli. Et statuéntes eos in médio, interrogábant: in qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes populi, & seniòres audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sít ómnibus vobis, & omni plebi Israël: quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est à vobis ædificántibus, qui factus est in caput anguli: & non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cælo datum homínibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

R. Laudábo nomen tuum assiduè:

* Et collaudábo illud in confessiòne.

ψ. Lætabor, & exultábo in te: psallam nómini tuo Altíssime. Et collaudábo. Glória Patri. Et collaudábo.

IN II. NOCTURNO.

Añã. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine, in omni generatiòne, & generatiònem. *Psalm.* Eructávit.

Añã. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idípsum. *Psalm.* Deus noster, refúgium. *Añã.*

Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, & adorábunt coram te, Dómine, & glorificábunt nomen tuum. *Psalm.* Fundaménta ejus.

ψ. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos.

R. Et propítius esto peccá-

tis nostris propter nomen
tuum.

Sermo Sancti Bernardi
Abbâtis.

Serm. 15. super Cant. circ.
médium.

Lectio IV.

NON otiosè Spiritus
sanctus nomen sponsi oleo
cómparat, cum ità docet
sponsam ad sponsum cla-
mâre: Oleum effusum no-
men tuum. Oleum enim
lucet, pascit, & ungit: fo-
vet ignem, nutrit carnem,
lenit dolorem, lux, cibus,
medicîna. Vide idem nunc
& de sponsi nómine. Lucet
prædicatum: pascit recogi-
tatum: invocatum lenit, &
ungit. Et percurrâmus sín-
gula. Undè putas in toto
orbe tanta, & tam súbita

nómine Jesu? Nónne in hu-
jus nómis luce Deus nos
vocâvit in admirâbile lumen
suum, quibus illuminâtis,
& in lúmine isto vidéntibus
lumen dicat méritò Pau-
lus: Fuistis aliquândo téné-
bræ, nunc autem lux in
Dómino?

R. Sperent in te, qui no-
verunt nomen tuum:

* Quóniam non dereliquis-
ti quæréntes te Dómine.

℣. Exúrge, Dómine, adjuva
nos; & libera nos prop-
ter nomen tuum. Quón-
iam.

Lectio V.

HOC dénique no-
men coram régibus, &
géntibus, & filiis Israël por-
târe jussus est idem Após-
tolus; & portâbat nomen
tanquam lumen, & illumi-
nâbat pátriam, & clamâbat
ubique: Nox præcëssit, dies
autem appropinquâvit: ab-

jiciamus ergo ópera tenebrarum, & induamur arma lucis; sicut in die honestè ambulèmus. Et monstrabat omnibus lucernam super candelabrum: annuntians, in omni loco Jesum, & hunc crucifixum. Quomodo lux ista resplenduit, ac pertrinxit cunctòrum intuèntium óculos, quando de ore Petri tanquam fulgur egrèdiens, claudi unius corporales plantas solidavit & bases, multosque spirituáliter cæcos illuminavit? Numquid non ignem sparsit, cum ait: In nómine Jesu Christi Nazarèni surge, & ambula? R. Confiteamur nómini tuo magno:

* Quóniam terribile, & sanctum est.

ψ. Hi in curribus, & hi in equis; nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus. Quóniam.

Lectio VI.

NEC tantum lux est nomen Jesu, sed est & cibus. An non toties confortáris, quoties recordáris? Quid æquè mentem cogitántis impínguat? Quid ita exercitatos réparat sensus, virtutes róborat, végetat mores bonos, atque honestos, castas fovet affectiões? Aridus est omnis animæ cibus, si non óleo isto infúnditur. Insípídus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum. Si disputes, aut cónferas, non sapit mihi, nisi sonúerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed est & medicína. Tristátur áliquis nostrum? Veniat in cor ejus Jesus, & indè sáliat in os: Et ecce ad exórtum nóminis lumen, núbi-

bilum omne diffugit, redit serenum. Labitur quis in crimen? Currit insuper ad laqueum mortis desperando? Nonne si invocet nomen vitæ, confestim respirabit ad vitam?

R. Lætentur omnes, qui sperant in te, Domine: in æternum exultabunt, & habitabis in eis, & gloriabuntur in te omnes:

* Qui diligunt nomen tuum.

ψ. Domine in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die. Qui diligunt. Glória Patri. Qui.

IN III. NOCTURNO.

Añ. Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: annuntiâte de die in diem salutare ejus. *Psalm.* Cantate. 1. *Añ.* Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua

in fines terræ: justitia plena est dextera tua. *Psalm.* Dominus regnavit, exultet. *Añ.* Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi. *Psalm.* Cantate. 2.

ψ Afferte Domino gloriam & honorem.

R. Afferte Domino gloriam nomini ejus.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 2. ψ. 21.

IN illo tempore: Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer: vocatum est nomen ejus Jesus. *Et reliqua.*

Homilia Sancti Bernardi
Abbatis.

Serm. 1. de Circumcisione.

MAGNUM, & mirabile Sacramentum. Circumciditur puer, & vocatur Jesus. Quid sibi vult ista connexio? Circumcisio nempe magis salvandi, quam Salvatoris esse videtur: & Salvatorem circumcidere potius decet, quam circumcidi. Sed agnosce mediatorem Dei, & hominum, qui ab ipso nativitatis suae exordio divinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere; sed cui fecunditatis fructus sic accedat, ut non decidat flos virginitatis. Pannis involvitur; sed panni ipsi Angelicis laudibus honorantur. Absconditur in praesepio; sed proditur radiante stella de caelo. Sic &

circumcisio veritatem susceptae probat humanitatis: & nomen, quod est super omne nomen, gloriam indicat majestatis. Circumciditur tamquam verus Abrahæ Filius; Jesus vocatur tamquam Filius Dei.

℞ Tribulationem, & dolorem inveni:

* Et nomen Domini invocavi.

ψ Turris fortissima nomen Domini, in ipso speravi, & adjutus sum. Et nomen. *Benedictio*: Divinum auxilium.

Lectio VIII.

NEQUE enim ad instar priorum meus iste Jesus nomen vacuum, aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Caelitus siquidem inditum nomen Evangelista

tes-

testatur, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in útero conciperetur. Et attende verbi profunditatem: postquam natus est Jesus. Jesus vocatur ab hominibus, qui vocatus est ab Angelo, priusquam in útero conciperetur. Idem quippe, & Angeli Salvator, & hominis: sed hominis ab incarnatione, Angeli ab initio creaturæ. Vocatum est, ait, nomen eius Jesus, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum, vel trium testium stat omne verbum: & ipsum, quod in propheta abbreviatum, manifestius in Evangelio legitur caro factum.

Et Expectabo nomen tuum Domine:

* Quoniam bonum est in conspectu Sanctorum tuorum.

¶ Ut confiteamur nomini sancto tuo, & gloriemur

in laude tua. Quoniam. Glória Patri.

Quoniam.

Nona Lectio de Dominica secunda post Epiphan.

Si verò hoc Festum propter occurrentiam Dominicæ Septuagessim. transferri debeat in alium diem, & in eo non occurrat aliquod Festum simplex, de quo lectio nona dici debeat, dicitur sequens.

Idem Serm. 2. de Circumcisione.

Lectio IX.

Merito sanè, dum circumciditur puer, qui natus est nobis, Salvator vocatur: quod videlicet ex hoc jam cœperit operari salutem nostram, immaculatum illum pro nobis sanguinem fundens. Neque enim

jam quære est Christiânis, cur voluerit Dóminus Christus circumcidi. Propter hoc síquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec à peccáto circumcísus, nec mortuus est pro peccáto suo; magis autem propter delicta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsqum in útero conciperétur. Vocátum planè, non impósitum. Nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natura própria habet, ut sit Salvátor: innátum est ei nomen hoc, non índitum ab humana, vel Angélica creatúra.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

& per horas.

Añã. Oleum effusum nomen

tuum, ideò adolescéntulæ dilexérunt te. *Psalm.* Dóminus regnâvit, *cum reliq. de Dom.* Añã. Scitôte, quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum. Añã. Sitivit ánima mea ad nomen sanctum tuum, Dómine. Añã. Benedictum nomen glóriæ tuæ, sanctum, & laudábile, & superexaltátum in sæcula. Añã. Juvénes, & Vírgines, senes cum junióribus laudáte nomen Dómini, quia exaltátum est nomen ejus solius.

Capítulum. *Philip.* 2.

FRATRES, Christus humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

HYM-

HYMNUS.

Jesu decus Angélicum,
 In aure dulce cánticum,
 In ore mel miríficum,
 In corde nectar cœlicum.
 Qui te gustant, esúriunt;
 Qui bibunt, adhuc sítiunt;
 Desideráre nésciunt,
 Nisi Jesum, quem díligunt.
 O Jesu mi dulcíssime,
 Spes suspirántis ánimæ!
 Te quærunť piæ lácrymæ,
 Te clamor mentis íntimæ.
 Mane nobíscum Dómine,
 Et nos illústra lúmíne:
 Pulsa mentis calígine,
 Mundum reple dulcédine.
 Jesu flos Matris Vírginis,
 Amor nostræ dulcédinis,
 Tibi laus, honor nóminis,
 Regnum beatitúdinis.
 Amen.

✠ Adjutórium nostrum in
 nómine Dómini.

R Qui fecit cœlum, &
 terram.

Ad Benedictus.
 Añã. Dedit se, ut liberàret
 pópulum, & acquireret sibi
 nomen æternum. Allelúia.

Orátio.

DEUS, qui Unigénitum
 Fílium tuum consti-
 tuísti humáni géneris Salva-
 tórem, & Jesum vocári jus-
 sísti: concéde propítius; ut
 cujus sanctum nomen vene-
 rámur in terris, ejus quo-
 què aspéctu perfruámur in
 cœlis. Per eúndem Dóminum
 nostrum Jesum Christum
 Fílium tuum, &c.

*Et fit commemorátio Do-
 minicæ.*

Ad Primam in R. brev.
dicitur V. Qui natus es de
 María Vírgine.

Ad Tértiam. Añã. Sci-
 tôte.

Capítulum. Fratres, Chris-
 tus humiliávit.

R. brev. Sit nomen Dó-
 mi-

mini benedictum. Allelúia, allelúia. Sit nomen. Ex hoc nunc, & usque in sæculum. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Sit nomen Dómini. *ψ.* Afférte Dómino glóriam, & honòrem. Allelúia.

R. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúia.

Ad Sextam. Aña. Sitivit.

Capítulum. Philip. 2. ψ. 10

IN nómine Jesu omne genu flectàtur cœléstium, terréstrium, & infernòrum: & omnis lingua confiteàtur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

R. brev. Afférte Dómino glóriam, & honòrem.

* Allelúia, allelúia. Afférte. *ψ.* Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Afférte.

ψ. Magnificàte Dóminum mecum. Allelúia. *R.* Et exal-

témus nomen ejus in idípsum. Allelúia.

Ad Nonam. Aña. Júvenes, & vírgines.

Capítulum. Colos. 3. ψ. 17.

OMne quodcúmque fáctis in verbo, aut in ópere; omnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo & Patri per ípsum.

R. brev. Magnificàte Dóminum mecum. * Allelúia, allelúia. Magnificàte. *ψ.* Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Allelúia, allel. Glória Patri. Magnificàte.

ψ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. Allelúia.

R. Qui fecit cœlum, & terram. Allelúia.

In secúndis Vesperis, omnia dicúntur sicut in primis.

Ad Magnificat. Aña. Vocábis nomen ejus Jesum, ipse enim salvum fáciat pópu-

pulum suum à peccàtis eò-
rum, allelúia.

Oratio, ut suprà.

*Et fit commemorat. Do-
minicæ.*

DIE XXII. JANUARI.

*In festo S. Vincéntii,
Mart. duplex. 2. Clas.
cum Oct. Omnia ut in Ss.
novis. & Missal. Rom.*

DIE XXVIII. JANUARI.

*In festo S. Juliáni Con-
fessòris Pontíficis, dupl. 2.
class. Omnia ut in SS. Hispan.*

DIE XXX. JANUARI.

*In festo Sancti Adelélmi,
Confess. dupl.*

Orátio

DEUS, qui nos beáti
Adelélmi Abbátis præ-
cláris virtutum exémpis eru-
diri voluísti: concède pro-
pítius, ut quod te donánte,
devòte promísimus, ejús-
dem patrocínio fidéliter ad-
implère valeámus. Per Dó-
minum.

*In primo Noctúrno lect.
de Scriptúra occurrent.*

IN II. NOCTURNO.

Ex brev. Benedictíno.

Lectio IV.

ADelélmus Lugdúni,
quod est óppidum Gál-
liæ, illústri, Christianáque
ortus família, puer litterá-
rum stúdiis óperam dedit:
adoléscens verò coáctus est
à paréntibus militiam sectá-
ri: in qua ita se gessit, ut
expers per ómnia illòrum vi-
tiòrum fúerit, quibus illud
hóminum genus immérgi

solet. Paréntibus defúntis, cùm aliquándò illud ex Evangélio audisset: Si vis perfectus esse, vade, & vende ómnia, quæ habes, & da paupéribus, & veni, & séquere me; património paupéribus distribúto, vile sibi indumentum induens, ac mendicans, Romam properavit: ubi cùm ferè biénium orationibus, jejúniis, carnisque afflictionibus intendisset; tandem ad Robértum Cassæ Dei Abbátem, quem ante Románam profectiònem invisserat, révertitur. Ibi, post mútuam gratulationem, monásticam vitam professus, multos languòres signo crucis, & Dei grátia curavit.

& Honéstum.

Lectio v.

DEvolútis pòst áliquot annis, invítus Cassæ Dei Abbas creátus, vir-

tutum ómnium spécimen exhibuit: sed quia divinàrum rerum contemplationi jam per negótia vacàre, ut ántea, non póterat; ut Christo plénius deserviret, præsulatu se abdicavit. Ejus verò fama jam longè, latèquè diffusa, omnes in admirationem sui véterat; cùm Angliæ Regina lethárgum pátiens, speque salutis prorsus amissa, núncios ad eum misit, ut vel micam panis, cui ipse benedixisset, transmitteret ad medèlam. Rénuít iníto vir sanctus; sed tandem précibus victus, fruménti mensúram misit, quo Regina primùm, mox quotquot per Insulam morbo tenebántur, convaluerunt. Accitus post hæc lítteris Constantiæ Reginæ Alfónsi sexti uxóris, in Hispaniam venit; ubi à Rege simul & Regina perhumáne susceptus, & hábitus est.

R. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum; stolam glóriæ induit eum:

* Et ad portas paradísi coronávit eum.

R. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Léctio VI.

Quantæ esset virtútis, miráculum comprobávit. Nam per vada Tagi, prope Tolétum, cùm régius esset exercitus fortè trajiciéndus; nullis, vel qui equis valéntibus vehebántur, flúminis æstui ripas exolútis nívis occupántis satis fidéntibus; Adelélmus débili asélló insidens, pronuntiáto ex psalmis oráculo: Hi in cúrribus, & hi in equis; nos autem in nómine Dómini, undárum globos cum ómnium stupóre tranávit. Céterùm, cùm cópiam fáceret Rex Ade-

lélmo deligéndi sibi locum ad habitándum, quem máximè vellet; sacéllum sancti Joánnis Evangelístæ, quod in subúrbio Burgórum Urbis Rex ipse constrúxerat, pétiit; & réliquo vitæ témpore peregrínis, & paupéribus ministrans, frequentávit, ubi feliciter migrávit ad Dóminum; atque ibídem insígne monuméntum ejus relíquias cónstens, ac nomen réferens conspícitur. Cláruit Sanctus Adelélmus in Hispánia, Alfónso sexto, & Constantia secúnda, ejus uxóre, Ludovíci Francórum Regis fília, regnántibus.

R. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: ingrédere in réquiem meam.

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

Y. Iste est, qui contépsit vitam mundi, & per-

vēnit ad cœlestia regna. Quia
Gloria. Quia.

*In tertio Noctúrno Ho-
mil. in Evang. Ecce nos re-
liquimus ómnia ; ut in Com-
mun. Abbát. Missa de eódem
Cñi. cum orát. prop.*

FESTA MÁRTII.

DIE I. MARTII.

*In festo S. Angeli Custódis
Ad Vesperas.*

*Aña. Angelis suis, cum ré-
liquis de Láudib. Psalm. Di-
xit Dñus. cum reliquis de
Domínica: & loco últimi
dicitur Psalm. Laudáte Dó-
minum omnes gentes.*

Capítulum. Exod. 23.

ECce ego mittam An-
gelum meum, qui præ-
cedat te, & custódiat in via,
& introducat in locum, quem

parávi. Observa eum, & audi
vocem ejus.

HYMNUS.

Tibi Christe splendor
Patris,

Vita, virtus córdium:
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus:
Alternántes concrepándo
Melos damus vóci bus.
Collaudámus venerántes
Omnes cœli mílites;
Sed præcípuè custódem
Missum nobis cœlitus,
Inimícum in virtúte
Conteréntem Zábulon.
Quo custóde procul pelle,
Rex Christe piíssime,
Omne nefas inimíci
Mundo corde, & córpore:
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia.
Glóriam Patri mélodis
Personémus vóci bus:
Glóriam Christo canámus;
Glóriam Paráclito:

Qui

Qui trinus & unus Deus
Extat ante sæcula. Amen.

ψ. In conspéctu Ange-
lòrum psallam tibi, Deus
meus.

℞. Adorábo ad templum
sanctum tuum, & confitè-
bor nómini tuo.

Ad Magnificat.

Añã. Mittet Angelum suum
tecum, & diriget viam tuam:
si audieris vocem ejus, ini-
mícus erit inimícis tuis, &
affliget affligétes te Dómi-
nus Deus noster; præcedét-
que te Angelus ejus.

Oratio.

DEUS, qui ineffábili
providéntia sanctos Ange-
los tuos ad nostram custó-
diam mittere dignáris: lar-
gíre supplicibus tuis, & eò-
rum semper protectióne de-
féndi, & æténa societáte
gaudére. Per Dóminum nos-
trum.

AD MATUTINUM.

Invitatórium.

Regem Angelòrum Dómi-
num. * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte exultémus.

Hymnus. Tibi Christe, *ut*
supr. in Vésperis.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Mitto Angelum
meum, qui dirigat viam
tuam coram te.

Psalm. Dómine Dóminus
noster, *ut in Brev. die oc-
táva Maii, seu vigésima na-
na Septémbris.*

Añã. Angeli Dómini sunt
duces itíneris nostri omni
tèpore.

Psalm. In Dómino confído.

Añã. Benè ambulétis, &
sit Dóminus in itinere ves-
tro, & Angelus ejus comi-
tétur vobíscum.

Psalm. Dómine quis.

ψ. Stetit Angelus juxta
aram templi.

R. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De Zacharía prophéta.

Lectio I. Cap. 1.

IN die vigésima & quarta undécimi mensis Sábath, in anno secúndo Dárij, factum est verbum Dómini ad Zachariam filium Barachíæ, filii Addo, Prophétam, dicens: Vidi per noctem, & ecce vir ascéndens super equum rufum, & ipse stabat inter myrtéta quæ erant in profúndo: & post eum equi rufi, várii, & albi. Et dixi: Quid sunt isti, Dómine mi? & dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me: Ego osténdam tibi quid sint hæc. Et respondit vir, qui stabat inter myrtéta, & dixit: Isti sunt, quos misit Dóminus ut perámbulent terram. Et responderunt Angelo Dómi-

ni, qui stabat inter myrtéta, & dixerunt: Perambulávimus terram, & ecce omnis terra habitáture, & quiescit. Tu autem.

R. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiat te in ómnibus viis tuis. * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

Y. Míllia míllium ministrábant ei, & decies centéna míllia assistébant ei. In mánibus.

Lectio II.

ET respondit Angelus Dómini, & dixit: Dómine exercítuum úsquequò tu non miseréberis Jerúsalem; & úrbium Juda, quibus irátus est? Iste jam septuagésimus annus est. Et respondit Dóminus Angelo, qui loquebátur in me verba bona, verba consolatória.

Et

Et dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me: Clama, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Zelátus sum Jerúsalem & Sion zelo magno. Et ira magna ego iráscor super gentes opuléntas: quia ego irátus sum parùm, ipsi verò adjuvérunt in malum. Proptéreà hæc dicit Dóminus: revértar ad Jerúsalem in misericórdiis: & domus mea ædificábitur in ea, ait Dóminus exercítuum: & perpendículum extendétur super Jerúsalem. Tu autem.

R. Pósuit Dóminus castra sua in médio pópuli sui.
* Ut eríperet nos de manu ómnium inimicòrum nostròrum.

ψ. Fuêrunt Jacob óbviàm Angeli Dei; quos cùm vidisset, ait: Castra Dei sunt hæc. Ut eríperet.

Léctio III.

ADhuc clama, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Adhuc affluent civitâtes meæ bonis: & consolábitur adhuc Dóminus Sion, & éliget adhuc Jerúsalem. Et levávi óculos meos, & vidi: & ecce quátuor córnuâ. Et dixi ad Angelum, qui loquebatur in me: Quid sunt hæc? Et dixit ad me: Hæc sunt córnuâ, quæ ventilavérunt Judam, & Israël, & Jerúsalem. Et osténdit mihi Dóminus quátuor fabros. Et dixi: Quid isti veniunt fácere? Qui ait, dicens: Hæc sunt córnuâ, quæ ventilavérunt Judam per síngulos viros, & nemo eòrum levávit caput suum: & venérunt isti deterrère ea, ut dejícient córnuâ géntium, quæ levavérunt cornu super terram Juda, ut dispérgerent eam. Tu autem.

R. In conspéctu géntium nolíte timère vos, sed in córdibus vestris sacrificáte Dóminum.

* Angeli enim ejus vobiscum sunt.

ψ. Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui. Angeli enim. Glória. Angeli.

IN II. NOCTURNO.

Añã. Mitte Dómine Angelum tuum bonum ante nos in timòre bráchii tui; ut métuant qui odêrunt nos.

Psalm. Cœli enarrant.

Añã. Angeli Dómini comiténtur nobiscum, ut benè ambulêmus in viam rectam.

Psalm. Dómini est terra.

Añã. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, & custódiat eos.

Psalm. Benedicam Dóminum.

ψ. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

R. De manu Angeli.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 2. cap. 2.

Léctio IV.

QUadam autem die, cùm venissent fílii Dei, ut assisterent coram Dómino, &c. Qui autem fílii Dei, nisi elécti Angeli vocántur? De quibus, cùm constet quòd obtútibus Majestátis insérvant; valdè quæréndum est, undè véniant, ut coram Dómino assistant. De his quippe voce veritátis dicitur: Angeli eòrum in cœlis semper vident fáciem Patris mei, qui in cœlis est. De his Propheta ait: Millia míllium ministrábant ei, & decies mil-

míllies centêna míllia assistêbant ei. Si ígitur semper vident, & semper assistunt; vigilánti cura quærêndum est, undè véniant, qui numquam recédunt? Sed cùm de illis per Paulum dicitur: Nónne omnes sunt ministratórii spiritus in ministérium missi propter eos, qui hereditàtem cápiunt salutis? Per hoc quód missos cognóscimus, undè véniant invenîmus.

R. Ecce Angelus, qui loquebàtur in me, egrediebàtur: & Angelus álius egrediebàtur in occúrsum ejus, & dixit ad eum: curre, loquere ad púerum istum, dicens: * Absque muro habitábitur Jerúsalem præ multitudíne hóminum, & iumentórum in médio ejus: & Dóminus erit ei murus ignis in circúitu.

ÿ. Revérsus est Angelus, qui loquebàtur in me; &

suscitávit me, quasi virum, qui suscitàtur de somno suo: & dixit ad me. Absque muro.

Léctio v.

SEd ecce quæstióni quæstiónem júngimus: & quasi dum ansam sólvère nítimur, nodum ligámus. Quómodo enim aut semper assistere, aut vidère semper fáciem Patris possunt, si ad ministérium extérius pro nostra salute mittúntur? Quod tamen cítiùs sólvimus, si quantæ subtilitátis sit Angélica natúra, pensámus. Neque enim sic à divína visióne foràs éxeunt, ut intèrnæ contemplatiónis gáudiis privéntur: quia si Conditóris aspéctum exeúntes amítterent, nec jacéntes erigere, nec ignorántibus vera nunciáre possent, fontémque lucis, quem egredientes ipsi pérderent, cœcis nullátenuis propinárent. In hoc itaque est nunc

natúra Angélica à natúræ nostræ conditióne distincta, quòd nos & loco circumscribimur, & cœcitatís ignorántia coarctámur: Angelòrum verò spíritus, loco quidem circumscripti sunt, sed tamen eòrum sciéntiæ longè super nos incomparabiliter dilatántur. Intériùs quippe, exteriùsquè sciéndo, diffusi sunt, quia ipsum sciéntiæ fontem contemplántur. Quid enim de his, quæ sciénda sunt, nésciunt, qui sciéntem ómnia sciunt?

R. Dóminus dedit vocem suam ante fáciem exercitus sui, quia multa sunt nimis castra ejus. * Fórtia, & faciéntia verbum ejus.

Y. Fuérunt Jacob óbiàm Angeli Dei, quos cùm vidisset, ait: Castra Dei sunt hæc. Fórtia.

Léctio VI.

Angelòrum itaque sciéntia comparatióne nostræ sciéntiæ valdè dilatata est: sed tamen comparatióne divínæ sciéntiæ angústa. Sicut & ipsi illòrum spíritus, comparatióne quidem nostròrum córporum spíritus sunt: sed comparatióne summi, & incircumscripti spíritus, sunt corpus. Et mittúntur ígitur, & assístunt: quia per hoc, quòd circumscripti sunt, éxeunt: & per hoc, quòd intus quoquè præseses sunt, numquam recédunt. Et fáciem ergo Patris semper vident, & ad nos véniunt: quia & ad nos spirituáli præsesentia foràs éxeunt; & tamen ibi se, undè recésserant, per intèrnam contemplatiónem servant. Dicitur ergo: Venêrunt filii Dei, ut assísisterent coram Dómino: quia illuc spí-
ri-

ritus conversiõne rédeunt,
undè nulla mentis aversiõne
discédunt.

R. Sancti Angeli Custò-
des nostri, deféndite nos in
prælio: * Ut non pereâmus
in treméndo judicio.

ψ. Vos autem Angeli
sancti, mílites Dei, cælò-
rum cives, custòdes hómi-
num, deféndite nos semper.
Ut non pereâmus. Glória
Patri. Ut non pereâmus.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Angeli eòrum sem-
per vident fáciem Patris, qui
in cœlis est. *Psalm.* Cantâ-
te. 1.

Aña. Adorâte Dóminum
omnes Angeli ejus: audivit,
& lætáta est Sion.

Psalm. Dóminus regnâ-
vit, exúltet. Aña. Benedici-
te Dóminum omnes Angeli
ejus: poténtes virtúte, facièn-
tes verbum illius, ad audién-
dam vocem sermònum ejus.

Psalm. Bénedic ánima
mea. 1.

ψ. In conspéctu Angelò-
rum psallam tibi, Deus
meus.

R. Adorábo ad templum
sanctum tuum, & confitè-
bor nómini tuo.

Homil. in Evang. Acces-
sérunt discipuli ad Jesum,
ùt in *Breviário*, in die *De-
dicatiõnis S. Michaélis*, men-
se *Septemb.*

R. VII. Mittit Dóminus
sanctos Angelos suos, ut
nos præcédant per diem, &
noctem.

* Et osténdant nobis
viam vitæ, & sint duces ití-
neris nostri in omni tém-
pore.

ψ. Angelis suis mandávit
de nobis, ut custódiant nos
in ómnibus viis nostris. Et
osténdant.

R. VIII. Angeli boni co-
miténtur nobiscum, qui nos
júgiter suo múniant auxílio,

D

&

& benè dispónant ómnia, quæ circa nos gerúntur. * Ita ut cum gáudio pergâmus in pátriam.

ÿ. Angeli sancti sunt in itinere nostro: fugant dæmónia, servant nos incólumes, & oratiónes nostras ófferunt Deo. Ita ut cum gáudio. Glória. Ita ut.

AD LAUDES,

& per Horas.

Añã. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Psalm. Dóminus regnâvit, decórem, cum réliquis de *Domínica.*

Añã. Angeli Sancti semper custódiunt nos, ut dignum Dómino exhibeamus obsequium.

Añã. Mittit Dóminus sanctos Angelos suos, ut nos præcedant per diem, &

noctem, & osténdant nobis viam vitæ.

Añã. Angeli Dómini Dóminum benedicite in ætérnum.

Añã. Laudáte eum omnes Angeli ejus: laudáte eum omnes virtútes ejus.

Capítul. Ecce ego, ùt in *Vésp.*

HYMNUS.

CHriste, sanctòrum decus Angelòrum,

Rector humàni géneris, & auctor,

Nobis ætérnum tríbue benignus,

Scándere cælum.

Angelus custos véniat ad istam

Cœlitus missus rogitámus aulam:

Nobis ut, crebrò veniente, crescant

Próspera cuncta.

Hinc Dei nostri génitrix *María,*

Totus & nobis chorus Angelorum

Semper assistat, simul & beáta

Cóncio tota.

Præstet hoc nobis Déitas beáta

Patris, ac Nati, paritérque sancti

Spiritus, cujus résonat in ómni

Glória mundo. Amen.

ψ. In conspéctu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

R. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitêbor nómini tuo.

Ad Benedictus.

Añã. Révérsus est Angelus, qui loquebâtur in me; & suscitâvit me, quasi virum, qui suscitâtur à somno suo.

Orátio út suprã in Vésperis.

AD TERTIAM.

Capítulum.

Ecce ego: *út in Vésp.*

R. *brev.* Stetit Angelus

* Juxta aram templi. Stetit.

ψ. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória. Stetit. ψ. Ascéndit fumus arómatum.

R. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Capítul. Exod. 23.

Obsérva Angelum meum, & audi vocem ejus; nec contemnéndum putes; quia non dimittet cum peccáveris, & est nomen meum in illo.

R. *brev.* Ascéndit fumus arómatum * In conspèctu Dómini. Ascéndit.

D 2

ψ.

ψ. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

ψ. In conspéctu Angelòrum psallam tibi, Deus meus.

R. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitèbor nómini tuo.

AD NONAM.

Cápítulum. Exod. 23.

QUòd si audieris vocem ejus, & féceris ómnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, & affligam affligentes te: præcedétque te Angelus meus.

R. In conspéctu Angelòrum. * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu.

ψ. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitèbor nómini tuo. Psallam tibi. Glória. In conspéctu.

ψ. Adoráte Deum.

R. Omnes Angeli ejus. *In secúndis Vésperis, Aña. Angelis suis, cum réliquis de Láudibus. Psalm. út in primis Vésp. & loco últimi. Confitebor, út in Vésp. fer. 6.*

Cápítulum, & Hymnus, út suprà in primis Vésp.

ψ. In conspéctu Angelòrum psallam tibi, Deus meus.

R. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitèbor nómini tuo.

Ad Magníficat.

Aña. Sancti Angeli Custòdes, nostri mémores estote, & hìc & ubique semper tutelam nostram suscipite; ut non pereámus in treméndo judício.

Orátio út suprà.

DIE III. MARTII.

In festo SS. Mártyrum Hemethérii, & Celedónii, fratrum, dupl. Omnia út in Comun. Mártyr. præter sequent.

Orá-

Oratio.

DEUS, qui nos pretiōsis beatōrum mártýrum tuorum Hemethérii, & Celedónii capítibus mirabiliter decorare voluisti: concède propítius, ut quorum patrocinio lætāmur in terris, eorum consórtio frui mereāmur in cœlis. Per Dóminum.

IN PRIMO NOCTURNO.

In Quadrag. Fratres, debitorēs: extra Quadrag. de Scriptúra occur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

HEmethérius, & Celedónius fratres Legionenses, Marcélli Centuriōnis martyris filii, Spíritus sancti ductu, relictis sæculáribus castris, in quibus diù strénuè

militáverant, ínclýti mílites effecti sunt. Nam exurgente tunc sævíssima in Christiānos persecutiōnis procélla, qua innumerábiles veræ fidei cultōres ceciderunt, ad secúndam Christi mílitiam sic se ínvicem sunt adhortati: Diù est, cùm in his vani sæculi armis militāmus, ubi amíssio tanti ótii brevíssimo cadúci témporis fine conclúsa est; sequāmur jam veri Regis signa victritia. Ecce imminet bellum fidei: reijctis mortálibus telis, sumāmus arma divína: contínuò sentiēmus, fórtius nos esse munítos, cùm Jesu Christi nóminis eláta vexilla in hostem, qui nobis vincendus est, inferentur. Firmet pectus intrépídum contécta fidei ópera virtútum lorica. Opériat vúlnerum loca oppósita spei scuti impenetrábilis protectiōne fidúcia. Attóllant gálexæ adhærētes in-

vicem charitátis erécta fastígia; fériat ubíque hostem missílibus suis vibráta confésio. Hæc sunt munímina sempitérna.

R. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis:

* Terra appáruit árida: & in mari Rubro via sine impediménto.

ψ. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit. *Benedíctio*. Christus perpétuæ.

Léctio v.

HIS itaque verbis magis magisque confirmáti fratres, quos fida per omne tempus júnxerat societas, Cæsaris relínquunt vexílla; éligunt signum crucis, & fídei; ac charitátis clypeo muniti

animántur ad pugnam; paráti ferre quidquid sors última tulisset. Dum igitur Christum palám proféssi, Deòrum inánia simulácula detestántur, ac Jesum Christum Deum verum liberè prædicant; duris caténis constrícti, ad tribúnal mílitum rapiúntur: cujus jussu apud Legionem Hispániæ urbem primùm immaníssimè torquéntur: deíndè Calagúrrim perdúcti, in tenebricòsum, fœdúmque cárcerem detrudúntur. Ibi longo témpore maceráti; tandem post multa tormentòrum génera, quibus váríè tentátum est sanctum ipsòrum propòsitum, cápitis condemnáti, ad supplicíi locum pertrahúntur: ubi utérque in Christi confessióne constans, est securi percússus.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine:

* Ut herédes fíerent in domo Dómini:

ψ. Tradidérunt cōrpora sua propter Deum ad supplicia. Ut herédes. *Benedictio.* Ignem sui amòris.

Lectio v¹.

QUÀM verò pretiòsa fuérit sanctòrum fratrum mors in conspéctu Dómini, insigni est miráculo comprobátum. Ipso namque martyrii témpore, cùm eòrum cápita lictor præcideret; unius ánnulus, orariumque altérius, palàm visa sunt splendescere, atque in sublíme ferri, recta, qua patéret via martyribus, in cælum eúntibus. Vidérunt hæc omnes, qui áderant; & úsquequò ácies oculòrum inténdere pótuit, fulgòrem auri, candorémque líntei, attónito prosequúti sunt intúitu. Vidit hæc ipse cárnifex, qui ma-

num représsit hærens, ac stupòre oppálluit: sed tamen perégit ictum, ne períret glória. Sacra Mártirum cōrpora tunc ibídem sepúlta, pósteà in Cathedrâlem Ecclesiâ Calagurritánam translâta, honoríficè in ea cōdita fuérunt. Cápita verò máximo Dei beneficio Sanctandérium, Diocécis Burgénsis óppidum, delâta sunt: ubi multis nobilitâta miráculis, summa celebritâte colúntur.

R. Tamquam aurum in fornâce probâvit eléctos Dóminus, & quasi holocásti hóstiam accêpit illos: & in témpore erit respéctus illòrum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei. ψ. Qui confidunt in illum, intélligent veritâtem: & fidéles in dilectiòne acquiescent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Pap. in Evang. Cum audieritis: ut in Commun. plurimorum Mártirum. Missa. Intret de dicto Commun.

DIE XV. MARTII.

In festo S. Sisebuti Abbatis Caradignæ. Semidupl. Omnia de Commun. Abb. præter seq.

Oratio.

ACCende, quæsumus Dómine in cordibus nostris ignem tui amoris: ut Beati Sisebuti Abbatis sancta exempla imitemur, ejusque intercessionem gaudia æterna consequamur. Per Dóminum.

Léct. primi Noct. Justus sí de com. Conf. n. Pont.

IN II. NOCTURNO.

Léctio IV.

Sisebutus Hispanus relic-

ta domo, rebusque Patris, Deo militaturus Cœnobium S. Petri de Caradigna (quod Religione, antiquitate, & Ducentorum Monachorum martyrio, & sepultura etiam hodie spectatissimum est) petiit, ibique sub S. Benedicti Regula solemnem professionem emisit. Regularis disciplinæ exactissimus cultor, sui ipsius, mundique contemptor, eam virtutis laudem fuit adeptus, ut in Gomecii Abbatis locum, Monachorum suffragiis, suffectus fuerit. Abbas factus nihil admodum in vitæ ratione mutavit, sed cœteris omnium virtutum exemplar seipsum exhibens, fratres ad perfectioris vitæ studium verbo, & exemplo provocabat. Quare sub Sisebuto Abbate adeo Monasticæ vitæ observantia viguit, ut non modo Reges, sed Præceres, cœterique Fideles certatim ad Monasterium confluerent, seseque ipsius, ac

Mo-

Monachorum orationibus commendarent, eisque bona sua pro sustentatione fratrum, pauperum, & peregrinorum largirentur. Itaque ex ipsius Monasterii monumentis constat, nullum annum (ex viginti quinque, quibus eidem præfuit Sisebutus) extitisse, in quo fideles haud parvam donationem non conferrent. Suspiciebant siquidem in eo, præter virtutes reliquas, morum innocentiam, efusissimam erga pauperes largitatem, atque in omnes inexplebilem charitatem.

Lectio V.

HUjus vero nobile exemplum dedisse fertur, cum magnum illum Virum Catholicæ Religionis clypeum Rodericum Diaz de Vibar, Cid vulgò appellatum, ab Castellæ, & Legionis Rege Adelfonso exulare coactum, atque á Regno suo pulsum, benigne

recepit, ipsumque, & suos omni charitatis officio fuit prosecutus: quare sub Sisebuti tutela, & cura uxorem Scemenam, & filias in Palatio Monasterio proximo, linquere non dubitavit. Verum ad majora intentus Sisebutus, utque Deo liberius serviret. Præsulatu se abdicavit, sibique Sebastianum coadjutorem Abbatem præficiendum curavit. Sed eo ad Legionensem sedem provecto, regimem Abbatiale resumerè cogitur: illudque per annos quinque sanctè obivit. Tandem post plura virtutum insignia, sanctitatis fama illustris, ad cælestem patriam, quam unice optaverat, migravit anno Domini millesimo octogesimo sexto. Quæ miracula vivens ediderit, haud constat: quanti tamen illius ætatis Monachi, & fideles ejusdem sanctitatem fecerint, plane testati sunt, dum ipsum in sepulchro lapideo,

E deo,

deo, á cœteris discreto, atque in Arcu Capellæ S. Jacobi postmodum collocato condiderant. Mox ad ipsius sepulchrum magnus fieri cœpit hominum concursus sanitatis petendæ causa, propter crebra miracula, quæ per servum suum operabatur Deus.

Lectio VI.

INter quæ illud litteris commendatum extat, quod Maria Francha, quæ paralisi laborabat, dum ad sepulchrum ejus devote preces funderet, mirabiliter fuerit sanitati restituta: Hæc, ut acceptum beneficium ad venientium oculis etiam representaretur, Capellæ S. Jacobi, in qua tunc temporis Sancti Viri Corpus colebatur, porticum adjunxit, pictisque imaginibus, miraculum exprimentibus, ornavit: reditus pro lampade, quæ ante corpus ejusdem perpetuo

arderet, assignavit. Pluribus ab ejus obitu transactis annis, ipsius Reliquiæ translatae fuerunt, atque in Ara maxima collocata: postque varias earumdem translationes, demum in Capella sub ipsius Sisebuti nomine Deo dicata, sub Aræ mensa in Urna ex ligno Ebeno, christallo in antica parte ornata, conditæ, magna fidelium veneratione coluntur. Jam pridem, nondum translato corpore, ac deinceps multo tempore, quaque die Sabbati ad Vesperas Monachi ad colendum Sisebutum cantu Antiphonæ, & Orationis propriæ conveniebant, atque nunc singulis diebus, quibus Salve Regina in honorem Deiparæ solemniter decantatur, idem cultus Beato Abbati tribuitur. Quibus ritè probatis SS. D. N. Pius VI. Missam, & Officium die decimaquinta mensis Martij quotannis recitandum benigne indulisit.

In 3. Noct. Hom. in Evang.
Ecce nos reliquimus, ut in
 com. Abbat.

extr. Quadrag. de Scriptur.
occurrent.

FESTA APRILIS.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

DIE IX APRILIS.

In festo Sanctæ Casildæ
Virg. dup. ut in Communi
Virginum.

Oratio.

OMnípotens sempitérne
 Deus, qui abundantia pie-
 tatis tuæ à regno tuo nul-
 lam conditionem excludis:
 te supplices exoramus, ut
 intercessiõne beætæ Casildæ,
 perfidia Mahumética dexte-
 ra tuæ virtutis dissipetur, &
 omnes veritatis tuæ lumen
 agnoscant. Per Dóminum.

In primo Noctúrno Lect.
De Virgíribus in Quadrages.

QUo tẽpore paréntum
 nostròrum peccátiis exigén-
 tibus, Saracéni citeriòris,
 ulteriòrisque Hispániæ mag-
 nam partem occupábant;
 regnabat Tolèti Canon vir
 potens, & armis strénuus,
 qui & innúmera béllicis cládi-
 bus Cathólicis intúlerat dam-
 na, & illòrum plúrimos cap-
 tivos ferox detinèbat in vín-
 culis. Huic fília erat nómi-
 ne Casilda, quæ dispensa-
 tiõne divína, tamquam rosa
 inter spinas, virtútum odò-
 rem semper ab infántia spi-
 ràvit; & mente, fidèque
 pura Christiænæ veritáti, ac
 pietáti ánimus, corque sup-
 pónens, miro perfectiõnis
 candòre eminèbat; & in fas-

tígium virtútum ádeò excreverat, ut totam Dei fámulam in suum dómínium spíritus pietátis vindicáret.

R. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam:

* Et dedúcet te mirábiliter délixtera tua.

Y. Spécie tua, & pulchritúde tua inténde, prospère procéde, & regna. Et dedúcet. *Benedictio.* Christus perpétuæ.

Lectio v.

PRæcipuè verò inter régiæ vírginis virtútes ómnium virtútum Regína cháritas enítuit. Consuetúdinis ejus erat, omni die infallíbiliter, nisi áliquis esset impédiens casus, in reveréntiam Jesu Christi captívos Christiános ínopes & afflíctos, sua gratíssima præsentia visitàre. Quibus sublevándis inténdens, compassíva tene-

ritúde flagrans, pii cordis dulcédinem, étiam lácrymis exprimébat; manúsque adjutríces viscéribus misericórdiæ plenas, ad illos frequénter extendébat: síquidem eórum, quæ in sui substentatióne à patre concedebántur, sola tértia contenta parte, duas réliquas Christiánis captívís erogábat. Mira res, & insólita! Naturáli excíssa oleástro, contra natúram sui géneris in bonam transívit olívam, ut posset bonum fructum afférre.

R. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem:

* Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

Y. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà. *Benedictio.* Ignem sui amòris.

Lectio VI.

Accidit autem, ut Casilda immedicabili morbo laborâret. Cumquè nullam salutis ejus spem Regi fâcerent medici; patrem orat, ut ad lacus Sancti Vincéntii, qui sunt in territorio Burgénsi, ubi tunc res christiána vigébat, sanitâtis recuperândæ causa, ipsam dimittere velit. Rex ad consílium rétulit: visum ómnibus est, régiæ vírginis salutí consúléndum. Abiit ergo, patre relicto, Deo præcedénte, protegénte, & monstránte viam; & sanitâti prístinæ restítuta, juxta lacus eósdem in jugo montis prærúpti reliquam vitam cathólicæ pietâti, & perfectiônis opéribus plenam, feliciter consummâvit: ibíque singulári populòrum veneratióne cólitur.

R. Afferéntur Regi vír-

gines post eam, próximæ ejus.

* Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne.

ψ. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prospère procède, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Simile est Regnum cælòrum decem vírginibus, de Commun. Vírginum. Missa Dilexisti, cum orat. prop. sine Credo extra. Matric.

DIE XXX APRILIS.

In festo S. Indalétii Episc. & Mart. dupl. Offic. de Commun. Mart. tempore Pasch.

Ora-

Oratio.

Infirmiſſimam noſtram reſpice, omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis gravat, beati Indalétii Mártiris tui, atque Pontificis interceſſio glorióſa nos protégat. Per Dóminum noſtrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiões de Scriptúra occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Indalétius, Torquátus, Ctésiphon, Secundus, Cécílius, Hesícius, & Euphrásius, integérrimæ vitæ sócii, ab Apóstolis Petro, & Paulo creati Epíſcopi, ad prædicandum Chriſti Evangelium in Hispániam mittuntur. Prósperam, favente

Deo, navigationem tenentes, Accim Bæticiæ Turdetána urbem, Guadix nunc vulgò nuncupátam, appulérunt. Cumquè ipsórum áliqui fessi ex itinere prope urbis mœnia quiéſcerent; álii urbem, ad eméndum cibum ingrési sunt. Sed eos multitúdo infidélium, qui festum diem suórum deórum agébant, extra urbem ejectione, factoque impetu, ad flúvium usque persecúta est. In flúvio pons erat miræ magnitudinis, & firmitátis, qui tunc Dei nutu cum infidélium multitudíne, à qua occupátus est, còrruit. Tu autem, &c.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine:

* Et æternitas téporum, Allelúia, Allelúia.

Y. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium, & exultatióem obtinébunt. Et æternitas. *Benedictio.*

Chriſtus perpétuæ.

Léc-

Lectio v.

QUO miraculo ceteri perterriti, respuentes idola, in Christum crediderunt, imitati Lupariam quamdam Senatricem magnæ auctoritatis mulierem, quæ divino instinctu Sanctos Dei benignè excépit, & in Christum credidit; & ædiculam extruxit, quam Salvatori dedicavit. Post quæ, Torquato Acci præfecto, reliqui diversis ejus provinciæ civitatibus evangelizarunt. In quibus Indalétius, qui Urcum civitatem docendam suscepit, multos vitæ exemplo, & prædicatione per Evangelium in Deo genuit. Tandem multis pro Christo passis ærumnis, obdormivit in Domino. Tu autem Domine, &c.

R. In servis suis. Alleluia:

* Consolábitur Deus. Alleluia.

R. Judicavit Dominus populum suum, & in servis suis. Consolábitur. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vi.

HUJUS sancti Episcopi, sicut & aliorum festus dies solémni ritu Idibus Maii per Hispaniam ubique perágitur. Sed Ecclesia Burgénsis hoc die, præcipuo quodam cultu Indalétium veneratur, quo, summo Dei múnere, sacrarum ejus reliquiærum particeps facta fuit. Quo ex tempore, cum multis ille miraculis illustrari cœpisset, ejus rei percrebrescente fama, innúmeri homines ad eas invisendas ex propinquis remotisque partibus venerunt. Quorum alii, multis à Deo beneficiis consolati; alii váriis

riis morbis graviter ægrotantes, sancti Episcopi méritis sanati sunt. Atque deinceps usque ad nostra témpora perpétuis nobilitatæ miraculis, nunc in primário Urbis templo, frequénti, & incredibili totius pópuli devotiòne colúntur. Tu autem Dómine, &c.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte, & vidéte Mártyres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus:

* In die solemnitátis & lætitiæ. Allelúia.

ψ. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Homil. S. Augustíni Episcopi in Evang. Ego sum vitis vera, & Pater, ut in dicto Commúni. Missa. Protextisti, sine Credo extra Matric.

FESTA MAIL

DIE V. MAIL.

In festo Coronæ Dómini, duplex majus in aliquibus Ecclesiis.

AD VESPERAS.

Añã, Milites Præsidis, cum reliquis de Laudibus, ut infra. Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Domínica; & loco últimi Psalm. Laudate Dóminum omnes Gentes.

Capítulum. Cant. 3.

EGredimini, & vidéte, filia Sion, Regem Salomònem in diadémate, quo coronávit illum mater sua, in die desponsatiònis illius, & in die lætitiæ cordis ejus.

In

In utrisque Vesperis

Hymnus.

LAuda, fidélis cóncio,
Spinæ trophæum ínclytum,
Per quam perit perdítio,
Vitæque datur méritum.
Nos à punctúris líberat
Ætérni Patris Fílius,
Dum spinis pungi tólerat
Spinàrum culpæ néscius.
Cum spinàrum acúleum
Christus pro nobis pértulit,
Per diadéma spíneum
Vitæ corònam cóntulit.
Plaudat turba fidélium,
Quòd per spinæ ludíbrium
Purgat Creàtor ómnium
Spinéti nostri vítium.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclíto,

In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Tuam Corònam ado-
ràmus, Dómine. Allelúia.

R. Tuum gloriòsum re-
cólimus triúmphum. Alle-
lúia.

Ad Magnificat.

Aña. Apprehéndit Pilá-
tus Jesum, & flagellávit:
& mílites plecténtes Corò-
nam de spinis, imposuérunt
cápiti ejus, & veste purpú-
rea circumdedérunt eum:
Allelúia, allelúia.

Oratio.

PRæsta, quæsumus om-
nípotens Deus: ut qui in
memóriam Passiònis Dómi-
ni nostri Jesu Christi, Co-
rònam ejus spíneam vene-
ràmur in terris, ab ipso
glória, & honòre coronámi
mereàmur in cælis. Qui te-
cum vivit, & regnat.

F

AD

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Christum Regem, pro nobis
spinis coronatum.

* Venite adoramus: Al-
lelúia.

Psalm. Venite exultemus.

Hymn. Lauda, fidelis con-
cio, ut supra in *Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Aña. Maledicta terra in
opere tuo: spinas & tribu-
los germinabit tibi: Allelúia.

Psalm. Beatus vir, cum
reliquis ut in festo Inven-
tionis Sanctæ Crucis, die
tertia Maii.

ψ. Tuam Coronam ado-
ramus, Dómine: Allelúia.

℞. Tuum gloriosum re-
colimus triúmphum: Alle-
lúia.

De Isaia Prophéta.

Lectio I. Cap. 53. A. I.

QUIS credidit auditui
nostro? & bráchium Dómini
cui revelatum est? Et ascen-
det sicut virgultum coram
eo, & sicut radix de terra
sitiénti: non est spécies ei,
neque decor: & vidimus
eum, & non erat aspéctus,
& desiderávimus eum. Des-
péctum, & novíssimum vi-
ròrum, virum dolòrum, scién-
tem infirmitatem: & quasi
abscónditus vultus ejus, &
despéctus, undè nec reputá-
vimus eum.

℞. Ecce vidimus eum non
habentem spéciem, neque de-
còrem: aspéctus ejus in eo
non est: hic peccáta nostra
portávit, & pro nobis dolet;
ipse autem vulnerátus est
propter iniquitátes nostras,

* Cujus livóre sanáti su-
mus: Allelúia.

¶ Verè languòres nostros ipse tulit, & dolòres nostros ipse portàvit. Cujus livòre.

Léctio II.

VErè languòres nostros ipse tulit, & dolòres nostros ipse portàvit: & nos putàvimus eum quasi lepròsum, & percússum à Deo, & humiliàtum. Ipse autem vulneràtus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livòre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinàvit: & posuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrùm.

¶ Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuàrum.

* Et dicet: His plagátus sum in domo eòrum, qui diligébant me: Allelúia.

¶ Frámea suscitáre super

pastòrem meum, & super virum cohæréntem mihi. Et dicet.

De Zacharía Prophéta.

Cap. 6. 9. 12. & 13. A. & C.

Léctio III.

ET erit in die illa: quæram contêrere omnes Gentes, quæ véniunt contra Jerúsalem. Et effúndam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ, & precum: & aspicient ad me, quem confixerunt: & plangent eum planctu quasi super unigénitum, & dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem. Et dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuàrum? Et dicet: His plagátus sum in

domo eorum, qui diligebant me. Fræmea suscitare super pastorem meum, & super virum cohærentem mihi, dicit Dóminus exercituum: percutite pastorem, & dispergentur oves, & convertam manum meam ad párvulos.

R. Tuam Coronam spíneam venerámur, Dómine; tuam gloriósam recólimus passiónem.

* Miserere nobis, qui passus es pro nobis: Allelúia.

ψ. Salva præsentem catervam, in tuis hodiè laudibus congregatam. Miserere nobis. Glória Patri. Miserere nobis.

IN II NOCTURNO.

- *Añã.* Pro fruménto ortus est mihi tríbulus, & pro hordeo spina: Allelúia.

Psalm. Cum invocarem.

Psalm. Verba mea.

- *Psalm.* Dómine Dóminus noster.

ψ. Glória, & honore coronasti eum, Dómine: Allelúia.

R. Et constituisti eum super ópera mánuum tuarum: Allelúia.

Ex tractátu S. Athanásii de Passiõne Dómini, ante médium.

Lectio IV. Tom. 3.

CUM exueretur Dóminus, eo ipso invisibíliter erigebatur de diabolo trophæum: & quò illud manifestum fieret, narratur à Joanne, indutum fuisse púrpura: à Matthæo verò, & Marco chlàmyde coccínea: Coronámque illi ex spinis super caput esse pòsitam, & cálamum in manus datum: & ita cùm eum produxissent, génibus flexis adorásse. Miráculum novum, & incredibile, & magnæ sine dúbio vic-

victóriæ insigne: Quem enim ut hóminem condemnáverant, eum mórtuum deínde ut Deum adoravérunt; & quem aspernabántur ut vilem, & contemptibilem, eum confitebántur Regem: cui tunicam & vestem detráxerant, púrpura circumdédérunt: & quem ignorántes contuméliis afficiébant, eum Prophétam étiam noléntes appellavérunt: & quem per ludíbrium subsannationémque pulsábant, ei triumphália addidérunt ornáménta, cocíneam chlámydem, & Corónam spíneam, & cálamum. Nam tamésti ea quasi per contuméliam agébant; efficiebátur tamen indè, ut ab eo laténter spoliaréntur.

R. Coróna áurea super caput ejus.

* *Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis: Allelúia.*

ψ. Quóniam prævenísti

eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus Corónam de lápide pretiósó. Expréssa.

Sermo S. Ambrósii Epíscopi.

Serm. 72 qui est 19. de S.

Cypriáno.

Léctio v.

VIdeámus diligénter, ne ex pálmite óperis nostri non nascátur dulcédinis uva, sed fellis; ne dicátur nobis, quod Judæis dictum est per Pròphétam: Sustinui ut fáceret uvam, fecit autem spinas; & non justítiam, sed clamórem. Quàm dura condítio, ut posséssio quæ Dómino suo suavitátis fructus afférre débuit, spinárum illum asperitáte compúnxerit: hoc est, cùm Judæi Salvatórem debúerint tota fidei devotiòne suscípere; spinárum eum coronavérunt

pas-

passiōne! Quæ Corōna quidem, quantum in Judæis est, erat injuriarum contumelia; quantum in Dōmino, erat Corōna virtutum. Compungunt ergo Judæi Dōminum, dum corōnant: compungunt, dum crucifigunt. Unde ait Scriptūra Sancta: Vidēbunt in quem compunxerunt.

R. Omnes amici mei dereliquerunt me, & insidiantes prævaluērunt mihi: tradidit me, quem diligēbam:

* Et terribilibus oculis plaga crudeli percutiētes. subsannabant me: Allelúia.

ψ. Inter iníquos projecērunt me, & non pepercērunt animæ meæ. Et terribilibus.

Lectio VI.

IGitur, fratres, vidēte, ne & nobis dicatur: Sustinui ut faceret uvam, fecit

autem spinas: hoc est, ne spinas, quas Dōmino Judæi cruentis imposuerunt manibus, nos iniquis sensibus apponamus, & compungamus eum, non asperitate sentium, sed operum pravitate. Sunt enim spinæ cordis, quæ Verbum Dei etiam vulnerare consueverunt: de quibus meminit in Evangelio Salvator, dicens: seminantis semen cecidisse inter spinas, & crevisse eas, ac suffocasse quod satum est. Ergo, fratres, vidēte, ne vinea vestra non uvas, sed spinas faciat: ne vindemia vestra non vinum afferat, sed acētum. Quisquis enim vindemiam legit, & pauperibus non largitur, ille acētum colligit, non vinum. Quisquis meses recōndit, & indigentibus non ministrat; iste non alimoniæ fructus reposuit, sed tribulos avaritiæ congregavit. Nam prop-

té-

térea: ait Scriptúra de terra nostra: Spinas, & tribulos germinábit tibi.

R. Vinea mea elécta, ego te plantávi:

* Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me spinis coronáres? Allelúia.

Y. Sepívi te, & lápides elégi ex te, & ædificávi turrim. Quómodò. Glória Patri. Quómodò.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Graváta est super me manus tua: convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina: Allelúia.

Psalm. Cantáte Dómino. 1.

Psalm. Dóminus regnávít, exúltet terra.

Psalm. Cantáte Dómino. 2.

Y. Eris Coróna glóriæ in manu Dómini: Allelúia.

R. Et diadéma Regni in manu Dei tui: Allelúia.

Léctio S. Evangélii secundum Joánnem.

Léctio VII. Cap. 19. A.

IN illo témpore: Apprehéndit Pilátus Jesum, & flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Homilia Sancti Augustini
Epíscopi.

Tract. 116. in Joánnem.

HOC Pilátus non ob áliud fecisse credéndus est, nisi ut ejus injúriis Judæi satiáti, suffícere sibi existimárent, & usque ad ejus mortem sævire desisterent. Ad hoc pértinet, quòd idem Præses cohórtem suam étiam permísit fácere quæ sequúntur, aut fortássis & jú-

jussit, quamvis hoc Evangelista tacuerit: dixit enim quid deinde fecerint milites; Pilatum tamen id jussisse non dixit.

R. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus:

* qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus: Alleluia.

ψ. Qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur. Qui peccatum.

Lectio VIII.

ET milites, inquit, plectentes Coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus, & veste purpurea circumdederunt eum, & veniebant ad eum, & dicebant: Ave Rex Judæorum; & dabant ei alapas. Sic implebantur, quæ de se prædixerat Christus: sic marty-

res informabantur ad omnia, quæ persecutori libuisset facere, perferenda: sic paulisper occultata tremenda patientia, commendabatur prius imitanda patientia: sic regnum, quod de hoc mundo non erat, superbum mundum non atrocitate pugnandi, sed patienti humilitate vincebat: sic illud granum multiplicandum seminabatur horribili contumelia, ut mirabili pulularet in gloria.

R. Milites Præsidis suscipientes Jesum in prætorium, congregaverunt ad eum universam cohortem: & exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei:

* Et plectentes Coronam de spinis posuerunt super caput ejus: Alleluia.

ψ. Genu flexo ante eum, illudabant ei, dicentes: Ave Rex Judæorum. Et plectentes.

tes. Glória Patri. Et plectentes.

Lectio IX.

EXiit ergo Jesus portans Corònam spineam, & purpúreum vestiméntum: & dicit eis Pilátus: Ecce homo. Hic appàret, non ignoránte Piláto, hæc à militibus facta, sive jússerit ea, sive permiserit; illa scilicet causa, quam suprà díximus, ut hæc ejus ludíbria inimíci libentíssimè biberent, & ulteríus sánguinem non sitírent. Egréditur ad eos Jesus portans spineam Corònam, & purpúreum vestiméntum, non clarus império, sed plenus oppróbrio; & dicit eis: Ecce homo. Si Regi invídētis, jam párcite, quia dejéctum vidētis. Flagellátus est, spinis corònatus, ludibriósa veste amíctus est, amáris convíciis illúsus est, álapis cæsus est: fervet ig-

nomínia, frigéscat invídia; sed non frigéscit, inardéscit pótiùs, & incréscit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

& per Horas.

Añã. Milites Præsidis suscipiéntes Jesum in prætorium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem; Allelúia.

Psalm. Dóminus regnàvit, cum réliquis de Domínica.

Añã. Et exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei; Allelúia.

Añã. Et plecténtes Corònam de spinis, posuérunt super caput ejus, & arúndinem in dextera ejus: Allelúia.

Añã. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: Ave Rex Judæórum; Allelúia.

G

Añã.

Añã. Et expuèntes in eum, accepèrunt arúndinem, & percutiébant caput ejus: Allelúia.

Capítulum. Cant. 3. D.

EGredimini, & vidéte, filíæ Sion, Regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illíus, & in die lætitiæ cordis ejus.

HYMNUS.

ÆTérnæ Regi Glóriæ
Devòta laudum cántica
Fidèles solvant hódie
Pro Coròna Domínica.
Corónat Regem ómnium
Coròna centuméliæ:
Cujus nobis oppróbrium
Corònam confert Glóriæ.
De spinàrum acúleis
Christo Coròna pléctitur:
Qua mínistris tartáreis

Mundi potéstas tóllitur.
Coròna Christi cápitis
Sacro perfúsa sáanguine,
Pænis solútis débitis,
Reos purgat à crímine.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu Gáudium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

✠. Dóminus regnàvit de-
còrem induit: Allelúia.

R. Induit Dóminus for-
titudinem, & præcínxit se
virtúte: Allelúia.

Ad Benedíctus.

Añã. Milites induunt Je-
sum púrpura, & impònunt
ei plecténtes spíneam Corò-
nam; & cœpèrunt salutáre
eum: Ave Rex Judæorum:
Allelúia.

AD TERTIAM.

Añã. Et exuèntes eum.
Capít. Egredimini, *ut supra.*

R. brev. Tuam Corònam adoràmus Dómine: Allelúia, allelúia. Tuam Corònam.

ψ. Tuum gloriòsum recólimus triúmphum: Allelúia, allelúia. Glória Patri. Tuam.

ψ. Glória, & honòre coronásti eum Dómine: Allelúia.

R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuàrum: Allelúia.

AD SEXTAM.

Añã. Et plecténtes Corònam.

Capítulum.

Apocal. Cap. 6. A.

Veni, & vide, & ecce equus albus, & qui sedébat super illum, habé-

bat arcum, & data est ei Coròna, & exívit vincens, ut vínceret.

R. brev. Glória, & honòre coronásti eum Dómine: Allelúia, allelúia. Glória, & honòre.

ψ. Et constituísti eum super ópera mánuum tuàrum: Allelúia, allelúia. Glória Patri. Glória, & honòre.

ψ. Eris Coròna glóriæ in manu Dómini: Allelúia.

R. Et Diadéma regni in manu Dei tui: Allelúia.

AD NONAM.

Añã. Et expuèntes in eum.

Capítulum. Isai. cap. 28. B.

IN die illa erit Dóminus exercítuum Coròna glóriæ, & sertum exultatiónis resíduo pópuli sui.

R. Eris Coròna glóriæ

in manu Dómini: Allelúia, allelúia. Eris Coróna.

ʏ. Et Diadéma regni in manu Dei tui: Allelúia, allelúia. Glória Patri. Eris Coróna.

ʏ. Dóminus regnàvit, decòrem índuit: Allelúia.

ʝ. Índuit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se virtúte: Allelúia.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat.

Añã. O Corónæ miranda dignitas! mortis pœnas débitas repéllis; tu spes lapsis, fírmitas infírmitis, tu restáuras corónas pérditas: Allelúia, allelúia.

Orátio. Præsta quæsumus, ut in primis Vesp. & fit comm. S. Joánnis ante Portam Latinam.

FESTA JUNII.

DIE I. JUNII.

In festo S. Ennecónis Abb. Conf. dupl. Offic. de Comuni Confessórum non Pontificum.

Orátio.

Propitiare, quæsumus Dómine nobis fámulis tuis per sancti Confessóris tui Ennecónis mérita gloriósa: ut ejus pia intercessióne ab ómnibus semper protegámur advérsis. Per Dóminum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de Scriptúra occurrénte.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

SAnctius major Rex Navarræ, & Aragóniæ considerans, semper se de inimicis suis triumphasse, & omnes illos per circuitum suum sibi subjugasse: videns etiam, quod post Maurorum invasionem, laici, sæcularisque ordo Ecclesiis totius Hispaniæ haberent; eas Ecclesiasticis viris tradere decrevit: & audiens beati Benedicti doctrinam ubique rutilare, cogitavit qualiter in Regionibus suis eam posset strictiori propagare observantia: & mittens ad Cluniacense Cœnóbium, evocavit inde Abbatem Paternum, & cum illo gregem Monachorum, quos in Ascetério Sancti Joannis Baptistæ, quod nunc de Penna dicitur, constituit. Ex quo Monachos deinde quosdam

elégit, quibus Onniæ Cœnóbium à Sanctio Comite socrero suo constructum, pulsis ex eo auctoritate Apostolica Monialibus, tradidit incolendum. Sed García primo Onniensi Abbate extincto, in ejus locum Rex Ennecõnem, virum apud Aragonenses sanctitatis opinione celeberrimum, sufficere cogitavit. Ad quem Eremitarum vitam sub Mõnachi habitu agentem, cum missis pluribus nuntiis nihil profecisset, coactus est Rex per semetipsum accedere; eumque multis precibus tandem exoratum Onniæ Cœnõbio præfecit: quod plurimis munèribus donatum, sub Ennecõne Abbate multò quam antea fuerat, reddidit illustrius.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductõribus tutavit illum.

* Et dedit illi claritatem ætérnam.

¶ Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit. *Benedictio.* Christus perpétuæ.

Lectio v.

ENNÉCO ergo verum Pastòrem agens, Mónachos docébat, paúperes alébat, ægrotántibus áderat: quæ sua erant oblítus, aliénis profécibus invigilábat. Vitæ sanctitáti mirácula accessérunt. Nóbiles enim quidam, improbi tamen, qui Dei virum crebris injúriis divexáverant; cùm ántea amicíssimi semper fuíssent, mútuis se pósteà vulnéribus confecérunt. Rústici étiam, qui incoléndo Cœnóbii agro viro Dei óperam suam improbè negáverant: repénte hortus exáruit: qui mox jus-

su ejúsdem aqua benedícta conspérsus, in natívum viròrem ariditatem commutávit. Impetrávit prætereà suis précibus à Dómino largíssimum imbrem, cum tota illa régio æstu, & sterilitate laboráret.

R. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ induit eum.

* Et ad portas paradísi coronávit eum.

¶ Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum.

Et ad portas. *Benedictio.* Ignem sui amóris.

Lectio vi.

HIS igitur, pluríbusque áliis miris in dies clárior Beátus ENNÉCO, apud Sotum longum, extra Cœnóbium ægrotáre grávitè cœpit. Cui, dum ad Cœnóbium deportarétur, visi sunt

sunt occurrere exímiæ pulcritúdinis púeri accensas lucernas præferentes; quorum labòrem itineris miseratus, ad circumstantes conversus, eos hortabatur, ut púeros itineris labòre fessos fovèrent; qui cùm nihil tale cernerent, proculdubio Angelos esse cognoverunt. Ingravescènte deinde morbo, vocatos ad se fratres salutáribus mónitis instruxit: santissimisque Ecclesiæ Sacraméntis coram eis devotissimè susceptis, in Cælum evolavit Kaléndis Júnii, anno Dómini millésimo septuagésimo primo: sepultusque est in eódem Cœnóbio. Ad istius sepúlchrum plúrima miracula fiunt: quapropter innúmera hóminum utriusque sexus multitúdo quotánnis Kaléndis Júnii, ex ferè trigínta illius regionis pópulis circumquaque constitútis, ad Onniæ Cœ-

nóbium cum solémni pompa convéniunt: Missarúmque sacrificiis Deo ad Sancti Ennecónis sepúlchrum cum invocatióne ejus oblatis, lætiti & ovantes, óptima de præsentis anni ubertate spe concépta, recédunt.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me, ex ómnibus géntibus.

¶. Iste est, qui contempnit vitam mundi, & pervénit ad cœlestia regna. Quia. Glória. Quia.

DIE II. JUNII.

In festo S. Joánnis de Urtéca, Confess. semidupl. Offic. ut in Comm. Conf. non Pontf. cum comm. Ss. Marcellini, &c. Mm.

Oratio.

OMnípotens sempitér-
ne Deus, qui B. Joánnem
sanctorum Confessorum Col-
legio aggregásti: concède,
nos in hac lacrymarum valle
laborantes, ejus precibus, &
meritis tuam semper grá-
tiam promerêri. Per Dómi-
num, &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Justus si morte,
ut in Communi primo loco.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

JOánnes natione His-
pánus, ab infántia Deum
timere edóctus, adolescens
litterarum stúdiis óperam de-
dit. Présbyter pósteà factus,
cùm tota ferè Hispánia ob
mortem Alfonsi sexti Regis,
qui sine liberis decésserat,

hostili bello flagraret; ne
suorum civium dissidia cér-
neret, secedendum putávit.
Quare distribútis in páuperes,
eos præsertim quos diutúr-
na bella nudáverant, suis
facultatibus, Hierosólymam,
ut ea sancta loca invíseret,
enavigávit.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, & custodívit eum
ab inimícis, & à seductóri-
bus tutávit illum:

* Et dedit illi claritátem
æternam.

¶. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas, &
ostendit illi regnum Dei. Et
dedit. *Benedictio.* Christus
perpétuæ.

Lectio V.

Post annum in His-
pániam rédiens, hórrí-
dam Aucensem erémum in
loco qui Urtéca vulgò dicitur,
juxta viam quæ ducit

Com-

Compostéllam, sibi delégit. Quo in loco sacéllum sancti Nicolái nómine, quod ejus intercessióne è maris tempestáte liberátus fúerat, eréxit. Híc itaque factum est, ut ob pópuli fréquentiam via quæ à latrónibus infestabâtur, extrúctis însuper in ea tribus póntibus, peregrinántibus pèrvia ac tuta redderétur. Charitátis igitur opéribus totus incúmbens, miráculis clarus Deo beátam réddidit ánimam quarto Nonas Júnii. Sacrum ejus corpus in eòdem sancti Nicolái sacéllò honoríficè cónditum asservâtur; quod perpétuis miráculis illustrátum, summa nunc fidélium veneratióne cólitur.

R. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum, stollam glóriæ índuit eum:

* Et ad portas paradísi coronâvit eum.

ψ. Induit eum Dóminus

loricam fidei, & ornâvit eum. Et ad portas. *Benedictio.* Ignem sui amòris.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Orat. de S Philogónio,
Tom. 3.

Léctio. VI.

BEÁTI Joánnis dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus rectè factòrum enarratiónem linguam nostram evocávit: síquidem hódie beátus iste ad tranquillam, omnisque perturbatiónis expètem vitam tránsiit: eòquè navígium áppulit, ubi deinceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimí, cùm Paulus homínibus ad-

H huc

huc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudeáte, sine intermissiõne oráte?

R. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

ψ. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna.

Quia. Glória. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homil. S. Gregórii Pap. in Evang. Sint lumbi, cum

ix. Lectiõne ex duâbus Ss.

Marcellíni, &c. Mm. Missa

Os justí, cum commem. Ss.

Mart.

DIE XII. JUNII.

In festo S. Joánnis à S. Facúndo, Conf. & Ecclesiæ Metropolitanæ Burgénsis Canonici: dup. 2 clas. Omnia ut in Communi Confessórum non Pontíficum, sine comm. in Vesp. Ss. Basílidis, &c. Mártyrum.

Oratio.

DEUS auctor pacis, & amátor charitátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidentes componéndi grátia decorásti: ejus méritis & intercessiõne concède: ut in charitáte divína firmáti, nullis tentatiõnibus ab ejus integritáte divellámur. Per Dóminum nostrum, &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones. Justus si morte,
de *Commúni primo loco.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

JOánnem Sahagúni in Hispánia nóbili génere natum, paréntes cùm diù prole caruissent, piis opéribus, & oratióibus à Deo impetrárunť. Ab ineúnte ætáte egrégium futúre sanctitátis espécimen dedit: nam è loco superióri ad céteros púeros crebrò verba faciêbat, quibus eos ad virtutem, & Dei cultum hortabátur, eorúmque dissídia componêbat. In pátria Mónachis sancti Facúndi Ordinis sancti Benedícti primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur. Dum iis óperam daret, curávit pater, ut Páro-

chus Ecclésiám administráret: quod munus júvenis nullis ratióibus addúci pótuit, ut retinèret. Inter familiáres Epíscopi Burgénsis adscríptus, ob spectátam ipsius probitátem íntimus ei fuit; ab eóque Présbyter, & Canónicus factus, multis beneficiis auctus est. Sed relicta aula Epíscopi, ut Deo quiétius servíret, ómnibus Ecclésiæ provéntibus abdicáti, se cuiúdam sacélló ad-díxit, ubi sacrum quotidie faciêbat, ac de rebus divínis magna cum auditórum ædificatióne frequénter concionabátur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum:

* Et dedit illi claritátem ætérnam.

ψ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et

dedit. *Benedictio.* Christus perpétuæ.

Lectio v.

POsteà studiòrum causa Salmánticam profectus, in célebre Collégium Divi Bartholomæi cooptatus, Sacerdòtis munus ita exércuit, ut simul optâtis stúdiis incumberet, & in sacris étiam conciónibus assidué versarétur. Cùm verò in gravíssimum morbum incidisset, arctiòris disciplinæ voto se obstrínxit: quod ut rédderet, cùm priùs cuídam páuperi penè nudo ex duâbus, quas tantùm habèbat vestes, meliòrem dedisset, ad Cænóbium sancti Augustíni severiòri disciplína tum máximè florens se cóntulit: in quo admíssus, obediéntia, animi demissióne, vigíliis, ac oratióne provectiòres anteíbat. Triclínii cura cùm ipsi de-

mandata esset, vini dolíolum, ipso attingénte, ómnibus Mónachis per annum abúndè suffécit. Exácto tyrocínii anno, Præfécti jussu munus concionándi suscepit. Salmánticæ id tèmporis ádèd cruéntis factiónibus divína, humánaque ómnia permíxta erant, ut singulis propémòdum horis cædes fierent, & ómnium órdinum, ac præsertim nobílium sángine non viæ solùm, & fora, sed templa étiam redundarent.

R. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum, stolam glóriæ induit eum:

* Et ad portas paradísi coronâvit eum.

Y. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornâvit eum. Et ad portas. *Benedictio.* Ignem sui amòris.

Lectio VI.

AT Joáñnes tum conciónibus, tum priváti collóquiis civium ánimos demúlcens, ad tranquillitatem urbem redúxit. Virum Príncipem gráviter offéndit, quòd illius in súbditos sævitiam inrepáset. Qua de causa équites duos immísit, qui eum in itinere confóderent. Jamque ad ipsum propinquáverant, cùm stupòre divinitùs immísso, simul cum equis immóbiles steterunt, donec ad pedes sancti viri provolúti, scéleris véniam precaréntur. Ipse quòque Príncipe repentinò terrore percúsus jam de salute desperáverat, cùm revocáto Joánne facti pœnitens incolumitáti rédditus est. Factiósí étiam hómines, cùm eum fústibus péterent, bráchiis diriguère; nec antè reditæ vires, quàm delicti vé-

niam precaréntur. Christum Dóminum, dum sacrum fáceret, præsentem contuéri, atque ex ipso divinitátis fonte cœlestia mystéria haurire sólitus. Abdita cordis inspícere, ac futúra raro événtu præsigère frequens illi fuit. Fratrisque fíliam septénnem mórtuam excitávit. Dénique mortis die prænuntiáto, & Ecclésiæ Sacraméntis devotíssimè suscéptis, extrémum diem clausit, multis ante, & post óbitum miraculis gloriósus. Quibus ritè probátis Alexánder Octávus Sanctòrum número eum adscrípsit.

R. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus génibus.

Y. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervé-

nit ad cœlestia regna. Quia. in ætérna beatitúdine de eò-
Glória. Quia. rum societâte gaudère. Per

Dóminum, &c.

IN III NOCTURNO.

Homil. S. Gregórii Pap. in Evang. Sint Iumbi, ùt in Commun. cum nona lect. Ss. Basílidis, &c. Mártyrum. Missa Os justí. cum commemorat. Ss. Mart. in Missis privat. & sine Credo extra Matric.

IN I. NOCTURNO

Lectiões de Scriptúra occurrénte.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Quirícus, & Julíta nóbili quidem génere, sed fide Christiána clarióres, Icónii in Lycaónia nati sunt. Julíta defúncto viro, cui parvo témpore matrimónio juncta fúerat, abjéctis ceterárum rerum curis, totam se Jesu Christo devòvit; fíjúmque Quirícum, quem únicum ex eo edíderat, baptizátum, ut idóneum mílitem Dómino paràret, piè ac religiósè educàre cœpit. Paulò pòst furénte sub Dio-
cle-

DIE XVI JUNII.

In festo Ss. Quiríci, & Julítæ Mártyrum; semid. Offic. de Commun. plurimórum Mártyrum.

Orátio.

DEUS, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum Quiríci, & Julítæ, natalítia cólere: da nobis

cletiano máxima in Christiános persecutióne de filio sui, qui adhuc úbera sugébat, salúte ádmodum ánxia, Præsídum immanitati iræque cédere cógitur. Itaque relíctis, quibus affluébat ópibus, Icónio recédit: ac primùm Seleúciam, deíndè Tharsum Cilíciæ, unà cum filio triénni áufugit.

R. Sancti tui Dómine mirabile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis válidis:

* Terra appáruit árida: & in mari Rubro via sine impediménto.

Ÿ. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit. *Benedíctio.* Christus perpétuæ.

Léctio v.

IBi cùm aliquándiù latuísset, tandem múlier verè pia Christiánam fidem palàm prófitens, diútiùs occultári non pótuit. Nam ad Alexándrum Præsídem, qui paulò ántea Seleúcia Tharsum ad exercéndam in Christiános persecutióne vénerat, delàta quòd Christiána esset, statim comprehénsa, ad ejus tribùnal unà cum filio Quiríco sistitur. A quo interrogàta, num Diis sacrificàre vellit, Christiána sum, inquit, verúmque Deum colo. Dii autem vestri dæmones quidem sunt, ùt qui neque umquam fúerint. Quo respónso irritátus Præses, ab ejus mánibus puérulum abréptum in ulnas suas accépit, illámque nudàri, ac boum nervis diríssimè cædi jubet; óscula ínterim ploránti púero dabat, blandie-

bâtur, ac sensim caput ejus demúlcens, eum ad se pellicere conabâtur. Quem tamen beâtus puer, cui spírítus Dei ínerat, aversátus, implacábili luctu matrem respiciébat; Præsídísque vultum má nibus lacerâbat, ejus latéribus quoad per infírmam ætâtem póterat, pédibus insúltans.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine.

* Ut herédes fierent in domo Dómini.

ŷ. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes. *Benedíctio.* Ignem sui amóris.

Léctio VI.

QUARE gráviter comórtus Præses manu sua púerum ex alto tribunáli in subjéctos gradus lapídeos de-

jiciens unà cum sacro cápite totum quoquè Athléta corpuscúlum contrívit. Júlita verò mater læta quòd Dómino ad sacrificium filium præmíssisset, grátias agit Deo; magísque ad subeúndum martyrium confirmáta, tyránnum his verbis compéllat: Noli (inquit) putáre me ádeò tímidi, & pusílli ánimi, ut vincar à tuis supplíciis; nullum sanè tormentórum genus, quamvís acérbum, me à charitâte Christi separábit. His verbis ad iram concitátus Præses, sanctam mulierem in ligno suspéndi, ejúsque carnes férreis pectínibus Qlaniári, tum fervéti picé perfúndi jubet. Ea autem, cùm tormenta ómnia invícto ánimo superásset, tandem martyrii sui cursum obruncatióne cápitis complévit. Insígnés horum Mártyrum reliquiæ, Quiríci caput, & bráchium

chium Julitæ in Ecclesiam Collegiatam prope Burgensem civitatem postea translata, in summa nunc populi veneratione habentur.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum:

* Quoniam donum, & pax est electis Dei.

ψ. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam.

DIE XXVIII. JUNII.

In fest. S. Juliane Virginis & Martyris; semid. Officium, ut in Communi.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quaesumus Domine, beata Juliana virgo & martyr impleret: quae tibi grata semper extitit & merito castitatis, & tuae professione virtutis. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Juliana nobilis virgo, nata est Nicomediae in Bithynia, ex parentibus ethnicis velut pretiosum aurum ex terra sterili. Eam cum Evilasius ex ordine Senatorio ab Africano virginis patre sibi multo ante des-

I pón-

pónsam, jam viro aptam cerneret ad matrimónium postulâre cœpit. At beâta virgo, quæ à prima ætate Christiânæ fidei præcéptis institûta, Jesum Christum sponsum sibi delégerat, carnâles nûptias, várias nectendo causas, constánter recusábat. Ille tamen in dies Juliánam veheméntius urgébat. Quæ, ut se ab impûri hóm̄inis procacitate tantisper liberâret, hunc cum eò sermónem hábuit: Noli, inquit, me diútius ad nûptias sollicitâre; numquam enim me ductûrus es uxôrem, nisi præfectûræ munus ab Imperatôre accéperis. Evilásius, ut virginem, quam miserè deperibat, assequeretur; præfectûra multis labóribus ac pecúniis tandem impetrâta, Juliánam rursus ad nûptias urget. Quare séntiens illa, nullum jam dissimulatióni locum esse relictum, parâ-

tam sese ait, dúmmodo fidem Christi & ipse profiteatur; affírmans nullam veram, ac diutúrnâ esse posse animórum conjunctiônem inter eos qui religiônis cultu secum ipsi dissidèrent. Hæc aúdiens Evilásius, veheménter Juliánæ succénsset; ejus patri rem omnem expónit; quéritur se à fémina delûsum.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam:

* Et deducet te mirabiliter dextera tua.

V. Spécie tua, & pulchritudine tua intende, prospère procede, & regna. Et deducet. *Benedictio.* Christus perpétuæ.

Lectio v.

EA re pater Africânus valdè commótus, fíliam blandis primùm verbis ad
Præ-

Præsidis nuptias adhortatur. Tum videns eam in proposito constantem, feris, & carnibus eam se objecturum minatur, nisi statim imperata faciat. At illa nihilominus in suscepto semel consilio fortiter perseverans, quid cunctaris pater? inquit. Irruant in me canes & feræ; veniant in me tormenta omnia. Ego autem sperabo in Deo Jesu, qui me ab omnibus malis potenter eripiet. Hujusmodi responso furore concitatus pater, virginem gravissimè cæsam Evilasio tradidit, ut eam, prout vellet, abuteretur. Quam cum ille, tentata modis omnibus ejus pudicitia, in suam sententiam perducere non posset, capillis suspendi, & dirissimè flagellari jussit. Eam deinde variè cruciatam, ac tetro carceri inclusam, humani generis hostis se in Angelum lucis transfigurans, Chris-

ti nomine hortatur, ut suæ ipsius imbecillitatis rationem habeat: cole, inquit, jam Deos; non enim sufficies tot, tantaque subire supplicia, quæ Præses adversum te paravit. Illa verò rei novitate percúlta, cum clamasset ad Dóminum, statim adversarii technas intelléxit, voce è cælo delàpsa in hæc verba: Confide Juliána, ego enim sum tecum. Tunc decéptor diábolus palàm appáruit victus, vírgini obtémperans.

℞. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem.

* Proptereà unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

ψ. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Proptereà. *Benedictio.* Ignem sui amòris.

Lectio VI.

Juliána è cárcere íterum edúcta, Præsidis jussu in ardéntem fornácem injicitur. Cujus veheméntem ignem contínuò lácrymis mirabiliter extínxit; quo miraculo multi in Christum credidérunt. Id Evilásius cùm iniquo ánimo ferret; atque jam intelligenet, tot illáta in Juliánam supplicia nihil proficere, sed magis ejus constántiam corroboráre; gladio eam pércuti jubet: quæ obruncáto eápíte ad duplicátam martyrii, & virginitátis palmam læta pervénit, tum demum evanescente diabolo, qui à sancta Juliána palàm vínculis constrictus eò usque fúerat. Múlier autem quædam nómine Sópbia, tunc fortè Nicomediá præteriens, sacrum virginitatis corpus sublátum, in Campániam deportávit. Un-

dè constat ex antiquíssima traditióne, ejúsdem beátæ virginitatis corpóris partem in Burgénsis Diocésis oppidum, (quod à sancta Juliána, corrupto vocábulo, nunc Santillána vulgò dicitur) fuisse delátam, & in pervetústo templo cónditam. Pósteà verò, cùm Alfónsus à Carthagéna, Burgénsis Epíscopus eam Ecclésiám pro múnere pastoráli visitáret; ac cérneret, sacras reliquias in médio templi humiliter ac obscurè jacére; eas in sublimiorem, ac nobiliorem ejúsdem templi locum, magna cleri ac pópuli frequéntia tránstulit: statuitque, ut deinceps síngulis annis ejus translatiónis festum hoc die solénni ritu celebrarétur.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus.

* Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne.

✧. Spécie tua & pulchritudine tua inténde, prospère procéde, & regna. Afférentur. Glória Patri. Afférentur.

clésiæ in Breviar. & Missali Rom. cum Credo in Missa: sed sine paréntesi Oratiónis Secretæ extra Matric.

IN III. NOCTURNO.

Homil. S. Gregórii Pap. in Evang. Símile est regnum cœlòrum thesáuro, ut in Commun. non Virg. R. de suo Commun. nona lect. Homil. Vigil. Ss. Apost. & com. Missa. Me expectavérunt, de Commun. commem. Vigil. & ejus Evang. ultim.

FESTA JULII.

DIE XX. JULII.

In festo Dedicatiónis Ecclésiæ Metrop. Burgéns. dup. 1 class. cum Octav. & étiam in ómnibus Ecclésiis ubi própria non celebrátur. Omnia út in Comm. Dedicatiónis Ec-

DIE XXIV. JULII.

In festo Sanctæ Margaritæ Virgin. & Mart. semidupl. Offi. út in Comm. Virg.

Oratio.

INDULGÉNTIAM nobis, quæsumus Dómine, beáta Margaríta virgo, & martyr implòret: quæ tibi grata semper éxitit, & méritocastitátis, & tuæ professiõne virtútis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiões de Scriptúra occurrénte.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

MArgarita, (quæ & Marina) Antiochiæ Pisi-
diæ, Patre Edéssio idolòrum
sacerdòte nata, à téneris an-
nis christiànæ religiòni ad-
dicta, baptizàta est. Quæ
cùm eximie esset pulchritú-
dinis, à Præfècto Olybrio
adamàtur, cùmque eam sibi
sisti jubéret, ità illam allò-
quitur: Tuum nobis, puélla,
& nomen & religiònem edí-
cito? Tum illa, Margarita,
inquit, vocor; genere sum
nóbilis, religiòne christiàna.

R. Propter veritatem, &
mansuetudinem, & justitiam:

* Et deducet te mirabí-
liter dextera tua.

ψ. Spécie tua, & pulchri-
túdine tua inténde, prospere
procéde, & regna. Et de-
ducet. *Benedictio.* Christus
perpétuæ.

Lectio V.

AT Præses: Duo pri-
ma conveniéntia sunt, tér-
tium absúrditas est: nam
quid stúltius, quàm ut Deum
sibi quis fáciat crucifíxum?
Ad hæc virgo: Undè, dic
oro, didicisti, Dóminum
Jesum fuisse crucifíxum?
Tum Præses: Ex libris Chris-
tianòrum. Cui Margarita:
Quenam verecúndia est, ut
cùm in eisdem libris legà-
tur & pœna Christi & gló-
ria, álterum credàtis, álte-
rum respuàtis?

R. Dilexisti justitiam, &
odisti iniquitatem.

* Propterea unxit te Deus,
Deus tuus oleo lætitiæ.

ψ. Propter veritatem, &
mansuetudinem, & justí-
tiam. Propterea. *Benedictio.*
Ignem sui amòris.

Lectio vi.

HIS vehementer ira accensus Præfectus vária tormentórum génera in sancto illo corpúsculo consúmpsit: primùm enim virgis cæsam, deíndè úngulis fossam, in cárcerem trudi jubet: ubi & spectro dæmonis appetitur; sed ad signum Crucis tota vis diaboli prostérnitur. Produçitur úterum virgo: & cùm in confessiõne fidei constántior perseveràret, ardéntibus fáciibus látera ejus exurúntur: déniçue multis superátis torméntis, truncáto cápite, victòrem per tot corónas spíritum cælum excépit.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus.

* Afferéntur tibi in lætítia, & exultatiõne.

Y. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prospere

rè procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

IN III. NOCTURNO.

Homil. S. Gregórii Pap. in Evang. Símile est regnum cælórum thesáuro, ut in Commum. non Vírginum. R. de suo Commum. nona lect. Homil. Vigil. Sancti Jacóbi Apóstoli, ut in Ss. Hispan. commemorat. Infraoctav. Vigil. & S. Christinæ: Orat. Deus, qui inter cetera. Missa, Me expectavérunt, cum commem. Infraoctav. Vigil. & S. Christinæ: Orat. ex Missa Loquébar, Evang. ultim. Vigil.

FESTA AUGUSTI.

DIE VII. AUGUSTI.

In festo Sanctórum Mártýrum Stéphaní Abbátis, & du-

ducentòrum sociòrum Mártyrum Karadígnæ, duplex, ut in Commun. plurimorum Mártirum.

Orátio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui gloriósos mártires Stéphanum Abbátem & sócios ejus, Mónachos Karadígnæ, fortes in sua confessiòne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessiòne sentiámus. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiões. Fratres, debitòres, ut in Commun. primo loco.

IN II. NOCTURNO.

Léctio iv.

TEmpore, quo Arabum sæva tyránnis in Hispania Christiános afflígeret, atque Zafa eòrum rex ímpius, Castellæ Provinciám devastáret; potíssimùm verò Dei servos, fidei Christiánæ propugnatóres, viros religiòsos, quos sciret esse ipsòrum execrábilis sectæ acérrimos impugnatóres, vehementer exagítaret: inter álios venerábiles Mónachos, qui divérsis in locis Hispaniárum, propensiòri cultu Deo serviétes, eorúmdem persecutiónum premeréntur; feliciòres illi fuére, qui apud Burgos in Monastério sancti Petri (de Karadígna nomináti) egrégia vitæ sanctitáte florétes, digni invénti sunt, qui omnes simul, ducénti nu-

número, ad martyrii corónam promoveréntur à Dómino Jesu Christo.

R. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis:

* Terra appáruit árida: & in mari Rubro via sine impediménto.

ψ. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit. *Benedictio.* Christus perpétuæ.

Léctio v.

HI enim sub Stéphano ipsórum Abbáte viro sanctíssimo ad spirituálem palæstram júgiter exercitáti, & carnem víncere, mundum contémnere, & debelláre aéreas potestátes edócti; audiéntes eósdem adesse Arabes, ministros Sátanæ, ip-

sórum sánguinem sitiéntes, nullam suscípere voluère redemptiònem, ut meliòrem invenírent resurrectiònem: sed unánimes, Dei armatúra poténtes, spírítu fervéntes, ad quæque mala subeúnda perstitère constántes. Probéque intelligéntes, quòd non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis; mútuís se exhortatió-nibus ad subeúndum martyrium roborárunt, atque assí-duis précibus muniérunt.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine:

* Ut herédes fíerent in domo Dómini.

ψ. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes. *Benedictio.* Ignem sui amóris.

Léctio VI.

SIC igitur divína grátia confirmáti, in monastérii clauastro fortes ánimo consisténtes, summa patiéntia irruéntes excepère carní-fices: à quibus sínguli crudéliter juguláti, optátam corònam martyrii percepérunt octávo Idus Augústi, féria quarta, anno salutis octingentésimo vigésimo quarto. Sepúlta sunt ibídem sancti mártires à Christi fidélibus, qui illuc convenère, postquam funésta Arabum cohors indè recéssit. Deus autem, qui suos mílites non solùm corònat in cœlis, sed in terris éfficit gloriósos; ad ipsórum márti-
 tyrum glóriam locum illum célebrí miraculo illustrávit, dum plúribus subsequéntibus annis, die anniversária ipsórum cædis, tamquam recénti cruóre aspérsum,

eúndem rubéntem osténdit. Sed étiam penè extíntam injúria témporum ipsórum memóriam reddit sua auctori-táte Sedes Apostólica redi-vívam, atque eam celebrándam ómnibus fidélibus re-præséntat.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum:

***** Quóniam donum & pax est eléctis Dei.

ψ. Qui confídunt in illum, intélligent veritatem: & fidéles in dilectiône acquiescent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

Homil. S. Ambrósii Episc. in Evang. Descéndens Jesus, ut in Communi secundo loco, nona lect. S. Donáti, Episc. & Mart. Missa Sapientiam, commem. S. Donáti sine Credo extra Matric.

DIE XIII. AUGUSTI.

In festo Ss. Centóllæ, & Hélenæ Virg. & Mart. dupl. ut in Commun. Virg. & Mart. Aña. pro Vesp. & Laud. Prudentes, &c. V. Adducéntur, &c. Miss. Loquébar.

Orátio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctarum Virginum, & Mártýrum Centóllæ, & Hélenæ palmas incessabili devotíone venerári: ut quas dig-

na mente non pòssumus celebrare, humílibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiões de Scriptúra occurrénte.

IN II. NOCTURNO.

Lectio. IV.

CEntólla nóbilis virgo Hispána, Christiánæ fidei accusáta, Procónsuli Hispánam tunc Provinciã administránti sistitur. Qui cùm vírginis invíctam in Christo prædicádo constántiam animadvertisset, eam multis tormentis cruciátam, Eglísio Præfécito, severióribus vel gravióribus, si non mutáret ánimus, afficiéndam poenis trádedit. Is vírginem

blandis verbis, ac magnificis promissis ad Deorum veneratiònem hortàtur: sed illa, quæ Christum Dòminum alta mente concéperat, Præsidentem sic allóquitur: Quid me, inquit, cogis fictiles Deos adoràre, qui nec aures habent ad audiéndum, nec óculos ad vidéndum, nec manus ad opitulándum? Equidem Deum verum & vivum, ómnium Creatòrem agnósco, in cujus me holocáustum libénter óbtuli.

R. Propter veritatem, & mansuetúdinem, & justitiam:

* Et dedúcet te mirabiliter dèxtera tua.

ψ. Spécie tua & pulchritúde tua inténde, prospère procéde, & regna. Et dedúcet. *Benedictio.* Christus perpétuæ.

Léctio v.

Tunc Eglísius minis ac immàni verbòrum terrore vírginem de propósito coléndæ Christiànæ fídei removére nítitur: sed ubi vidit se in ea óperam perdere; ira excandéscens, vária tormentòrum génera, equúleum, péctines, úngulas, virgásque férreas ad torquéndam vírginem ádhibet: deíndè abscíssa eí mamílla, in cárcerem inclúdi jubet. Tum mulíeres quædam intromíssæ spécie pietátis casum vírginis deplorant, dolent: eam tamen solántur, atque rogant, ut suæ infírmæ ætátis ratiònem hábeat, utque Præsidi obtemperet, & vitæ suæ parcat. Illa verò tranquílla, ac seréna fronte, multò majóra pro Christo pati torménta se parátam ait. Si scirent ipsæ, quæ mártýribus præmia

mia manerent, inviderent potius, sibi que gratularentur, non dolerent. Quamobrem Eglisius valde iratus, virgini ipsius jussa spernenti, ac probra in Deos jactanti, linguam praecidi imperat.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem:

* Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Aderat tunc Helena, & ipsa nobili genere virgo, quae cum animo Christianam fidem coleret, Centollam ad martyrium vehementer accendebat; eamque hortabatur, ut in fidei confessione persisteret. Cui Cen-

tolla, quamvis lingua careret, mirabiliter tamen in haec verba respondit: Ego, inquit, hos cruciatus libenter perfero; tu vero vide, quae paulo post simul mecum pro Christo trucidanda es, non deficias. Praeses ubi vidit Centollam superari non posse, veritus ne illius praedicatione & exemplo alii quoque ad fidem converterentur, ambas gladio percuti jubet. Sacra vero harum virginum corpora multis post saeculis ab Episcopis Legionensi, & Asturicensi, constructo in utriusque honorem templo, in loco Siaria juxta flumen Uzron honorifice collocata sunt. Ubi cum incolarum negligentia in obscuro ac neglecto loco jacerent, Gundisalvus Episcopus Burgensis anno millesimo trecentesimo decimo septimo inde sublata, nobili pompa in

in suam Ecclesiám transtulit, pridie Nonas Augústi: quo in die earúndem virginum festum solémni ritu celebrári jussit.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus.

* Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne.

V. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prospère procède, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

IN III. NOCTURNO.

Homil S. Gregórii Pap. Evang. Símile est Regnum cælòrum decem Virginibus, ùt in Commun. cum nona lect. Ss. Mart. Hyppóliti, &c. & commemor. Infraoctav. S. Lauréntii, & Ss. Mart. Missa Loquébar, orát. & Epíst. de Commun. plurim. Virg. & Mar. cum com-

mem. ùt in Laudib. sine Credo. extra Matric.

DIE XVI AUGUSTI.

In festo Sancti Rochi Confess. dupl. in Urbe solúm.

Orátio.

DEUS, qui nos beáti Rochi Confessòris tui ánnua solemnitate lætíficas: concède propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiões imitemur. Per Dóminum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiões de Scriptúra occurrénte.

In secúndo, & tértio Noctúrno de Commun. Confess. non Pont. primo loco, cum comm. Octav. Assumpt. & S. Lauréntii Missa Os justi, cum comm. ùt in Laud. cum Credo.

DIE

DIE XXVI. AUGUSTI.

In festo S. Victóris Presbyteri, & Mart. dupl. ut in Commun.

Orátio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: ut qui beati Victóris Mártiris tui natalitia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre robóremur. Per Dóminum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiões de Scriptúra occurrénte.

IN II. NOCTURNO.

Léctio IV.

Victor Martyr in ópido Cerésó Burgénsis agri natus, litteris & bonis móribus institútus, factus

cléricus, per gradus ecclesiasticórum órdinum ad sacerdotium promótus est. Quo in múnere cùm aliquándiu laudabíliter ministrásset, divínæ contemplatiónis amóre accénsus, in erémum Onniæ se cóntulit: ubi in spelúnca jejúniis & oratióibus vacans, Angelis símilem vitam duxit. Post septem verò annos Cerésúm natále solum divíno mónitu redire jubetur; ut illud longa obsidióne Maurórum fatigátum liberáret; fore simul, ut obsidióne solveret, & consequeretur ipse martyrium. Patrens ígitur absque mora Victor Deo jubéti, animóque ob promissiónes erécto, recédens è solitúdine, impávidus íntulit se in hóstium castra.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum.

* Et dedit illi claritatem æternam.

ψ. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit illi. *Benedictio.* Christus perpetuæ.

Lectio v.

Ibi manens, instans verbo doctrinæ, complures Christianorum, qui à fide desciverant, revocavit, & nonnullis Mauris Christianorum amplècti religionem etiam persuasit. Tentus verò, jussusque ad regem causam dicturus adduci; inventum eum podagræ morbo laborantem sanavit. Majori ex edito miraculo accepta fiducia Evangelium prædicandi, cum uberiorem in deis colligeret ex infidelium conversione proventum, indignationem regis incurrit: Furrore enim percitus ingratus

Barbarus Victorem in carcerem detrudi præcepit: ubi cum ad se accedentes ad Christum converteret, ab eodem Rege supplicio captis condemnatur. Accipit ipse lætus sententiam; sed ut levem eam accessione penarum fieri atrociorum optavit.

℞. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Dómine.

* Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

ψ. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Ducendus igitur ad supplicium Victor, cruce, cujus semper fuerat prædicator & cultor, frui cupiens, precibus à regis ministris ob-

obtínuit, ut primùm agerétur in crucem; deíndè ex mandáto regis cápite truncarétur: ubi lætus trídúo pendens, ín deque velut è púlpito Evangélium prædicans, sequéntibus signis nonnúllos ad fidem perdúxit. Derisor verò, qui eum cónsupt, ut sanctus prædíxit, repentína morte multàtur. De cruce pósteà depósitus, gládio percútitur: qui tamen adhuc vita supérstes, abscíssum suum caput apprehéndens mánibus sústulit: sic Victor de parta victória triumphàvit. Ad tantum spectáculum Mauri perterrefácti, (secúndum illud prophéticum: Tunc conturbàti sunt principes Edom, robústos Moab obtínuit tremor; obriguérunt omnes habitatóres Chánaam) solúta obsidióne recédunt. Oppidáni verò liberatóri suo postrema piè, sáncteque solvén-

tes, honorífica semper sunt eum memória prosecúti.

R. Stòla jucunditátis índuit eum Dóminus:

* Et corònam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

Y. Cibàvit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potàvit illum. Et corònam. Glória Patri. Et corònam.

IN III NOCTURNO.

Homil. S. Gregórii Pap. in Evangel. Si quis vult post me, ut in Commun. secúndo loco, nona lect. S. Zephiríni Pap. & Mart. & ejus commem. Aña. & Y. de 1. Vesp. Missa. In virtúte, cum commemor. S. Zephiríni, Evang. ut in Offic.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In festo Commemorationis S. Juliáni Episcopi, & Confessòris, dupl. Offic. de Commun. Confess. Pontif.

Orátio.

DEUS, qui nos beáti Juliáni Confessòris tui atque Pontíficis veneránda Commemoratione lætificas: excita in nobis, quæsumus, ejus spíritum innocéntiæ, & charitátis; & præsta, ut cujus recólimus mérita, per ejus ad te gradiámur exémp-la. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiões de Scriptúra occurrénte.

IN II. NOCTURNO.

Lect. propr. ut in Breviário in Ss. Hispan. vel ut 28. Januárii in eòdem loco Breviar.

IN III. NOCTURNO.

Homil. Venerab. Bedæ Presbytéri in Evang. Nolite timére pusillus, ut in Commun. Conf. non Póntific. 2. loco R. 7. de suo Commáni. Orátio propr. vel Da quæsumus. Missa propr. vel ut 22. Júnii, mutato nomine. Orat. & Evang. ut in Offic.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

In festo Sanctæ Theclæ Virg. & Mart. dupl. in Matríce solùm. Omnia ut in Commáni, præter sequéntia.

Orá-

Oratio.

DEUS, pro cujus nó-
minis glória magnum cer-
támen passiónum beáta The-
cla virgo & martyr tua, fe-
minárum prima, invícta fi-
de sustínuit: da nobis ejús-
dem fidei imitatióne, prós-
pera mundi despícere, &
nulla ejus advérsa formidáre.
Per Dóminum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

*Lectiões de Scriptúra oc-
currente.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Thecla virgo ex illús-
tribus paréntibus Icónii in
Licaónia nata, à Paulo
Apóstolo fidei præcéptis ins-
titúta fuit. Cùm enim idem
Apóstolus Icónium ad Chris-

ti Evangélium prædicándum
accessisset; eúmque mysté-
ria fidei, & castitátis laudes
exponéntem Thecla audivís-
set; sic ad fidem, & virgi-
nitátis propósitum ánimus
inténdit, ut Thamyridem
júvenem nobilitáte ac for-
ma præstantíssimum, cui
illam paréntes despónderant,
invicto ánimo desérere, ac
cælestis sponsi Jesu Christi
núptias amplécti omnínò
decréverit. Vitam itaque,
quam ex Apóstoli præscrip-
to ad Evangélicæ perfecti-
onis normam institúerat, ag-
gressa, quamplúrimas exín-
de adolescéntulas exémplo
suo ad fidem & castitátem
coléndam addúxit: ex qui-
bus sanctæ potíssimum mu-
lieres Tryphæna, & Tryphó-
sa in Christiána disciplína
sub ea póstmodum miríficè
profecérunt.

R. Propter veritátem, &
mansuetúdinem, & justítiam;

* Et dedúcet te mirabí-
liter dèxtera tua.

ψ. Spécie tua, & pulchri-
túdine tua inténde, prospé-
rè procéde, & regna. Et de-
dúcet. *Benedictio.* Christus
perpétuæ.

Léctio v.

QUOD cùm iniquo áni-
mo ferrent sponsus & pa-
réntes Theclæ, illam apud
Júdicem quòd Christiána es-
set accusárunt. Cujus jussu
in ardéntem rogam qui, ni-
si Christo renuntiáret, ei
parátus erat, priùs signo
Crucis armáta, seípsam in-
jécit: sed igne plúvia, quæ
repéntè exórta est, extíncto,
Antiochíam venit: ubi feris
objécta, & tauris in divér-
sa incitátis alligáta, mox
conjécta in fossam plenam
serpéntibus, ex ómnibus Je-
su Christi grátia liberátur.
Cujus ardóre fidei, & vitæ

sanctitáte multi ad Christum
convérsi sunt.

℞. Dilexísti justítiam, &
odísti iniquitátem:

* Proptéreà unxit te Deus,
Deus tuus óleo lætitiæ.

ψ. Propter veritátem, &
mansuetúdinem, & justí-
tiam. Proptéreà. *Benedictio.*
Ignem sui amóris.

Léctio vi.

TAntis Christi Dómini
virtúte perículis erépta The-
cla, in pátriam rédiens, in
montem sola secéssit; ac
præcípua vitæ sanctitáte &
miráculis insígnis, nonage-
nária migrávit ad Dóminum.
Sacrum ejus corpus Seleúciæ
sepúltum, celebérrima to-
tíus Oriéntis veneratióne, &
frequénti Christianórum con-
cúrsu illuc adeúntium, ho-
noríficè hábitum fuit: ac
Sanctus Gregórius Nazian-
zénus, ad illud venerándum
Se-

Seleúciam se contulísse testátur. Eam summis láudibus tum ipse, tum omnes ferè Sancti Patres suis scriptis extulérunt: ádeò ut si quando præcelléntem áliquam sanctitáte féminam celebráre velent, non álio, quàm Protomártyris Theclæ nómine exornárent.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus,

* Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne.

¶ Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prospère procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

IN III. NOCTURNO.

Homil. S. Gregórii Pap. in Evang. Símile est regnum cœlòrum thesáuro, ùt in *Commúni non Vírginum.*

R. de suo *Commúni.*

FESTA OCTOBRIS.

DIE XXI. OCTOBRIS.

In festo Ss. Ursulæ, & Sociarum Virg. & Mart. dupl. Aña. & V. pro Vesp. & Laud. ùt in Breviário.

Orátio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctarum virginum & mártirum tuarum Ursulæ & sociarum ejus palmas incessabili devotióne venerári: ut quas digna mente non possumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptúra occurrénte.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

CUM Máximus dux exercitus in Británnia, contra Gratiánum Augústum bellum gerens, Armoricos in Gállia sédibus expulisset; Británnis militibus, quorum usus fúerat auxílio, regiònem urbémque, sed habitatoribus vácuam, attribuit. Quò verò eòrum posteritati consúleret, missa legatiòne ad Diónicum Cornúbix in magna Británnia Regem, quæsivit ex ea singulas vírgines singulis novæ Colónix viris jungédas, ut Británnici milites ex géntibus suis optátas habérent uxóres.

R. Propter veritatem, & mansuetúdinem, & justítiam:

* Et dedúcet te mirábiliter dextera tua.

R. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prospère procéde, & regna. Et dedúcet. *Benedictio.* Christus perpétuæ.

Lectio V.

DUÁBUS igitur legiónibus, pro número militum qui tunc in eis repérti fuére, tótidem eléctæ sunt vírgines, omnes número undecim mille. Inter eas verò príncipem obtinèbat locum Ursula, ejúsdem Diónicí Regis filia, despónsa Connáno exercitus duci, qui unus erat è Británnix Régulis. Cunctæ itaque Londíni colléctæ, impósitæ sunt navígiis, licèt invítæ, quippé quæ pátriam, charósque propínquos desérere cogeréntur. Dumque Armoricòrum regiònem ágitant navtæ, mòx horribili obórta tempestáte, naves ad Germánicum littus sunt appúlsæ.

R. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem:

* Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

ψ. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Propterea. *Benedictio.* Ignem sui amóris.

Lectio VI.

TUm fortè Melga Pictòrum, & Gaunus Hunnòrum Pyrátæ pro Gratiàno advèrsùs Máximum tyránnum mare illud inféstum habébant; qui sanctas vírgines nacti, in eas irruéntes, sævitia atque libídine pugnárun. Sed cùm hortánte Ursula, mortem subire pótius delegíssent, quàm virgínei pudòris jactúram fácere; barbárico illi in eas incénsi furóre, quòd prope-ràrent aliò, ne longiòri mora distineréntur, in ipsas armis, ut in hostes, insíliunt,

trucidántque omnes, anno Christi trecentésimo octogésimo tértio: & eas dúplici martyrii atque virginitátis coròna auctas cælum excépit. Cùm autem fama apud finítimas regiònes percrebúisset de gloriòsa vírginum nece, quòd vitæ pótius, quàm pudicitíæ detriméntum pati maluissent; eàrum còrpora pio stúdio ab incolis sublata, debità sanctis martyribus cultu Colóniæ Agrippínæ sepulta sunt. Indè póstea in univèrsum orbem Christiànum avécta, plúrimas Ecclésiàs, ac præsértim Burgénsem, singulàri Dei múnere decorárun.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus,

* Afferéntur tibi in lætítia, & exultatiòne.

ψ. Spécie tua, & pulchritúde tua inténde, prospère procéde, & regna. Afferén-

réntur. Glória Patri. Affe-
réntur.

IN III. NOCTURNO.

Homil. S. Gregórii Pap. in Evang. Simile est regnum cœlôrum decem Virgínibus, *nona léctio ex duábus S. Hilaríonis Abbat. com. S. Hilarion. & simíliter in Vesp. Missa Loquébar, Orat. & Epistol. de Commun. plurim. Virginum, & Mártyrum, commem. Sancti Hilaríonis, cum Credo in Matric., & ubi fúerit Relíquia insignis.*

FESTA NOVEMBRIS.

DIE X. NOVEMBRIS.

In festo Translatiônis S. Victóriæ Virgínis, & Mártyris, dupl. Orátio Indulgéntiam.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptúra occurrénte.

IN II. NOCTURNO.

Lect. de Commúni primo loco, incipiéndo Quoniam hódie translátio est Virgínis Victóriæ.

IN III. NOCTURNO.

Homília S. Gregórii Pap. in Evang. Simile est regnum cœlôrum thesauro, ut *in Commúni non Virginum. R. de Commúni Virgin. & Már. nona léct. Ss. Triphónis, &c. Már. & eôrum commem. & in primis Vesp. Missa. Me expectavêrunt, commemor. Ss. Már. sine Credo. extra Matric.*

FESTA DECEMBRIS.

IN II. NOCTURNO.

DIE XX. DECEMBRIS.

Lectio IV.

*In festo S. Domínici Sy-
lénsis Abbátis Conf. dupl.*

Orátio.

DEUS, qui Ecclésiám tuam beáti Domínici Confessóris tui præclaris vitæ méritis decorásti, & in liberándis captívis gloriósis lætificásti miraculis: concède nobis fámulis tuis, ut & ipsiús instruámur exémpis, & ab omni vitiórum servitúte ejus patrocínio liberémur. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

*Lectiões de Scriptúra oc-
currénte.*

DOmínicus Abbas honéstis paréntibus natus est Cannis, oppídulo ad rádices Jubédæ montis in Cántabris. Quem ab ipsa puerítia mirus monástica vitæ ardor occupávit, ádeò ut, relícta gregis patérni cura, in solitúdinem secés- serit. Sed cùm parùm ei tu- ta viderètur illa solitúdo, insígne Sancti Æmiliáni Cœ- nóbium adiit: ubi cùm diù sub hábitu, & disciplína monástica vixisset magna sanctitátis opiniõe, Ecclé- siæ Cannárum regénde præ- ficitur: indè in Cœnóbium Sancti Æmiliáni revocátus, Prior efficitur. Verùm dum Cantabrórum Regi quædam à Cœnóbio injústè exigénti constantíssimè resístit, ab

M

eò-

eòdem in Jubédæ montis ínvia , duobus Mónachis comítibus actus est.

R. Honéstum fecit illum Dóminus , & custodívit eum ab inimícis , & à seductóribus tutàvit illum:

* Et dedit illi claritatem ætérnam.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas , & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Léctio v.

REgis furóri cédere cúpiens , ad Ferdinándum Castéllæ & Legiónis Regem , ejus nóminis primum se cóntulit. Qui viri Dei sanctitáte motus , illum ad se adeúntem benignè & honoríficè excépit , & Cœnóbio Sancti Sebastiáni præesse vóluit , áddito ab Epíscopo Diœcesáno Abbátis título. Erat autem ipse locus ínfrequens , útpotè qui ste-

rilibus quibúsdam Jubédæ montis cóllibus subjáceat , quà mons ipse Celtíberos tangit. At claritáte miraculórum , quæ quotidie per servum suum Domínicum operabàtur Deus , tam céleber ac frequens factus est , ut eo témpore per Hispániam nullus illústrior esset. Nulla enim fermè morbòrum génera erant , quæ Domínici précibus ab hómínium corpóribus non pelleréntur. Undè Cœnóbio in augustiòrem formam erécto , magno étiam Monachòrum número coáluit , Régibus , ac pópulis multa illi certatim offeréntibus.

R. Amàvit eum Dóminus , & ornávit eum , stolam glóriæ índuit eum:

* Et ad portas paradísi coronávit eum.

ÿ. Índuit eum Dóminus lorícam fídei , & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

QUIN étiam singulá-
ri privilégio servum suum
insignívit Dóminus, ut Chris-
tiáni, qui apud Mahometá-
nos vincti multis ferri pon-
déribus tenebántur, invocá-
to Domínico, liberaréntur.
Demùm gravi morbo cor-
réptus, Ecclésiæ Sacramén-
tis devotíssimè suscéptis, mi-
grávit ad Dóminum anno
Dómini millésimo septuagés-
simo quarto. Eo autem die,
quo migrávit à córpore, vi-
sa est à púeris quibúsdam
illíus ánima tríplici coróna
decoráta in cælum subvolá-
re. Corpus verò ejus in eò-
dem Cænóbio cónditum hó-
diè cérnimus, quod Sanc-
tum Domínicum de Sylos
appellámus. Ad cujus sepúl-
chrum orans Joánna Felí-
cis Guzmáni uxor, olim in-
fœcúnda, fílium impetrá-
vit, cui sancti hujus viri

proptérea nomen impósuit.
Quod quidem ipse mira vi-
tæ sanctitáte, sacróque Præ-
dicatórum Ordine institúto,
multò réddidit illústrius, quàm
accépit.

℞. Iste homo perfécit óm-
nia quæ locútus est ei Deus,
& dixit ad eum: Ingrédere in
réquiem meam:

* Quia te vidi justum
coram me ex ómnibus gen-
tibus.

℣. Iste est qui contémp-
sit vitam mundi, & pervé-
nit ad cœléstia regna. Quia.
Glória. Quia.

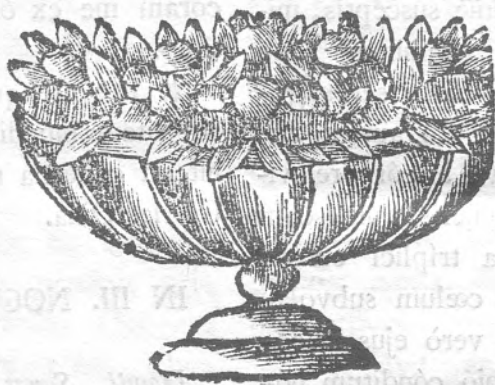
IN III. NOCTURNO.

*Homil. Sanct. Hierónymi
Presbyteri, in Evang. Ecce
nos reliquimus ómnia, ut
in Commúni Abb. Missa, Os
justi, pro Abb. cum com-
memor. fer. & in Vesp. &
Laud.*

DIE XXIX. DECEMBRIS. DIE XXX. DECEMBRIS.

In festo S. Thomæ Cantuariensis Episcop. & Mart. dupl. Omnia ut in Breviar. & Missal. Roman. quoad Offic. & Missam.

In festo Translat. S. Jacobi Apost. dup. maj. Omnia quoad Offic. & Missam, ut in SS. Hispan.

DIE XXII MAJI.

IN FESTO

SEPTEM SS. VIRORUM APOSTOLICORUM.

DUPLEX.

Omnia de Communi plurimorum Mart. pro tempore.

ORATIO.

Deus, qui nos post beatissimum Jacóbum Apóstolum per beatos mártýres tuos atque Pontífices Torquátum, Ctesiphóntem, Secúndum, Indalétium, Cœcilium, Hesychium et Euphrásium ad agnitiónem tui nóminis venire tribuisti: concéde propítius, ut quos festivo venerámur obséquo, eorum intercedéntibus méritis, æterna gaudia consequámur. Per Dóminum nostrum...

Lectiones I. Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Quo témpore primam in Christiános persecutiónem Nero immaníssimus Imperator excitávit, beatíssimi Apóstoli Petrus et Paulus Torquatum, Ctesiphóntem, Secúndum, Indalétium, Cœcilium, Hesychium, et Euphrásium, beati Jacóbi Apóstoli discipulos, Episcopos Romæ ordinarunt, et ad prædicándum Christi Evangélium in Hispániam miserunt. Cum autem ad eam provinciám pervenissent, prope Accitánam urbem, in víridi campo, ut longitúdine itíneris lassati aliquántulum quiescerent,

constitèrunt. Cumque ad civitatem victus emèndi causa aliquos misissent, pagani, qui tunc forte deòrum suòrum festa debacchàntes peragèbant, visis divèrsi hábitus ac religiònis peregrinis hominibus, in eos furèntes prosiliunt: et ad Sanctos pervenièntes, omnes páriter in fugam actos, usque ad flumen proseguuntur.

¶¶ pro tempore.

Lectio v.

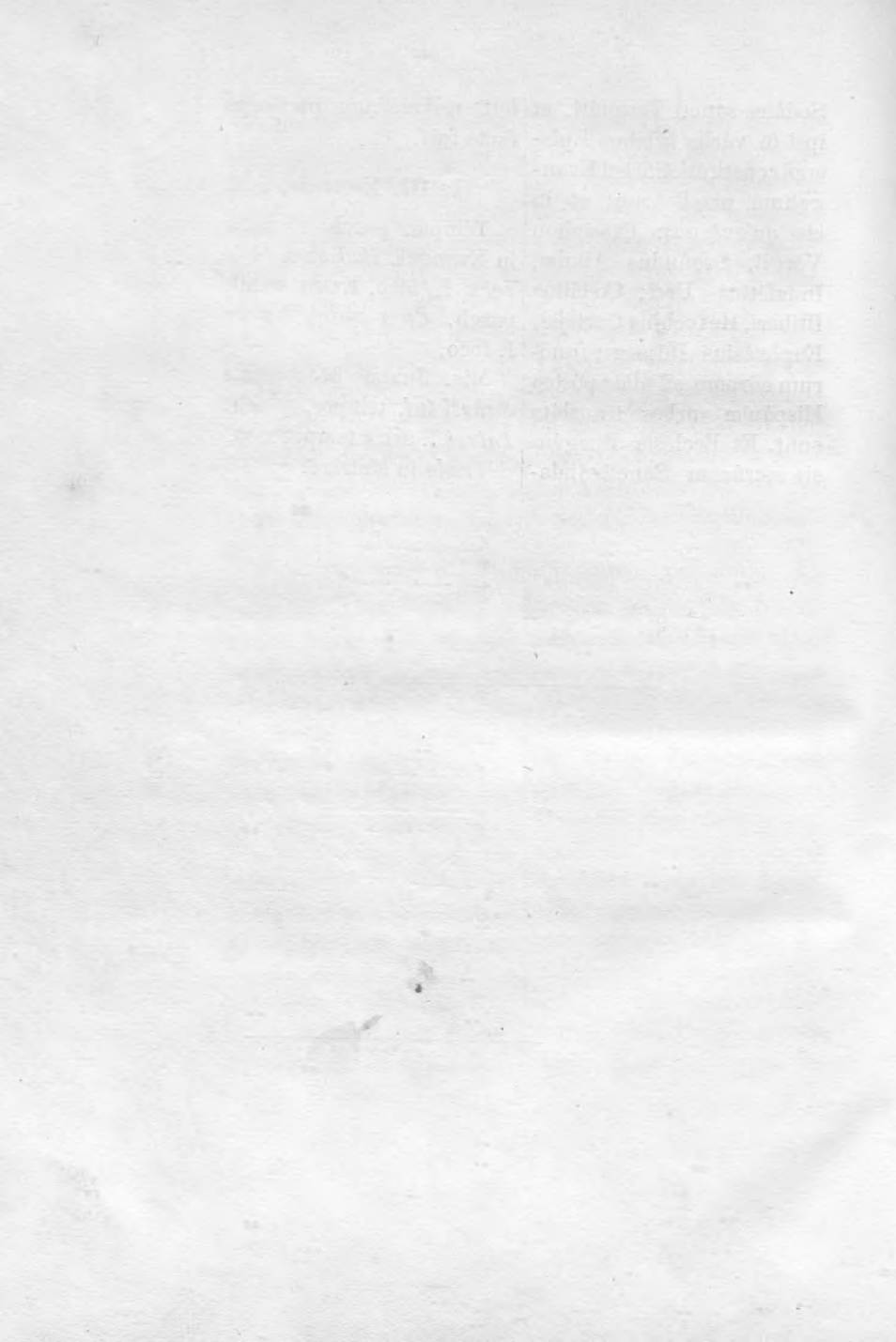
Sed ut viri Dei pontem pertransièrunt, pons, qui miræ magnitudinis et firmissimus erat, còncidit, et gentilium multitudinem, Sanctos persecuéntem, páriter opprèssit, ac demèrsit in aquas. Quo miraculo àccolæ térriti, eos póstea revocáre, et in honóre habère cœperunt. In primis Lupária quædam præclára mulier bénigne illos suscepit, atque ab his fídem edócta, in oratório, quod ipsa con-

strúxerat, baptizáta est. Cujus exémplo quamplúrimi in Christum credèntes, relictis idólis, Baptismi Sacraméntum suscepérunt.

Lectio vi.

Hujus ígitur urbis (quæ tunc prima Christi Dómini fidem in Hispánia recépit) beátus Torquátus Epíscopus designátus est: ac cæteris ad alias Hispániæ terras abeúntibus, ipse Acci remánsit, ubi multis pro Christo perfúctus labóribus, demum martyr occúbuit. Ejus corpus in eádem urbe (quæ nunc Guádix appellatur) primo sepúltum est. Juxta cujus sepúlchrum olim arbor olivæ erat, quæ in natáli Mártiris florébat, simulque fructus uberes emittébat: e quibus óleum expréssum ad vários morbos curándos adhibebátur. Inde in Gallæciam translátum in quodam cænóbio órdinis sancti Benedicti condigno honóre asservátur.

<p>Sodales sancti Torquati, et ipsi in variis urbibus Episcopi constituti, Christi Evangelium predicarunt, et in eis quieverunt: Ctésiphon Végii, Secundus Abulæ, Indalétius Urci, Cæcilius Illiberi, Hesychius Cartéjæ, Euphrásius Illitúrgi; quorum cõrpora ad alias póstea Hispániæ urbes translata sunt. Et Ecclésia Burgénsis sacrarum Sancti Ind-</p>	<p>létii reliquiárum particeps facta fuit.</p> <p style="text-align: center;">IN III. NOCTURNO.</p> <p>Témpore pasch. Homilia in Evangel. <i>Ego sum vitis vera</i> I. loco. Extra temp. pasch. <i>Cum audieritis</i> de I. loco.</p> <p>Mis. Juxta occurrent.: <i>Sancti tui</i>, tempor. pasch. <i>Intret...</i> extra temp. pasch. <i>Credo</i> in Matrice.</p>
---	--

I N D E X
 S A N C T O R U M,
 E T F E S T O R U M
 B U R G E N S I S
 E C C L E S I Æ,
 E T A R C H I D I O E C E S I S,
 Q U O R U M O F F I C I A I N H O C C O D I C E

continentur.

J A N U A R I U S.

00	Fest. SS. Nominis Jesu, <i>Dup. 2 clas.</i> fol. 1.
22	Fest. S. Vincéntii, M. <i>Dup. 2 cl.</i> cum Oct. fol. 15.
28	Fest. S. Juliáni Episcop. & Conf. <i>Duplex</i> , cum
Octav. fol. <i>ibid.</i>
30	Fest. S. Adelélmi Abbat. <i>Duplex.</i> fol. <i>ibid.</i>

MARTIUS.

- 1 Fest. S. Angeli Custod. *Dup.* fol. 18.
 3 Fest. Ss. Emethérii, & Celedónii M. *Dupl.* fol. 28.
 15 Fest. S. Sisebuti Abbatis Caradignæ, *sem.* fol. 32.

APRILIS.

- 9 Fest. S. Casildæ Virg. *Duplex*, fol. 35.
 30 Fest. S. Indalétii Episc. & Mart. *Duplex*, fol. 37.

MAYUS.

- 5 Fest. Corônæ Domini, *Duplex*, fol. 40.
 22 *Fest. Septem Ss. Virorum Apostolicorum, folio. 93.*

JUNIUS.

- 1 Fest. S. Ennecônis Abbat. Conf. *Duplex*, fol. 52.
 2 Fest. S. Joánnis de Urtéca Conf. *Semidupl.* fol. 55.
 12 Fest. S. Joánnis à S. Facúndo Conf, & Ecclesiæ
 Burgens. Canonic. *Dupl. 2 clas.* fol. 58
 16 Fest. S. Quiríci, & Julitæ Mart. *Semidup.* fol. 62.
 28 Fest. S. Juliánæ Virg. & Mart. *Semid.* fol. 65.

JULIUS.

- 20 Fest. Dedicat. Ecclesiæ Burgens. *Dupl. 1 clas.*
 cum Octav. étiam in Ecclesiis Dioces. ubi pró-
 pria non celebrátur. fol. 69.

Fest.

- 24 Fest. S. Margaritæ Virg. & Mart. *Semidupl.*
fol. *ibid.*

AUGUSTUS.

- 7 Fest. Ss. Stéphani Abbat. & ducent. Monachor.
Mart. Karadignæ, *Dupl.* fol. 71.
- 13 Fest. Ss. Centóllæ, & Hélienæ Virg. & Mart.
Duplex, fol. 75.
- 16 Fest. S. Rochi Conf. *Dupl.* in Civit. Burg. fol. 78.
- 26 Fest. S. Victôris Mart. *Dupl.* fol. 79.

SEPTEMBER.

- 5 Fest. Commem. S. Juliáni Episc. & Conf. *Duplex*,
fol. 82.
- 23 Fest. S. Theclæ Virg. & Mart. *Duplex* in Eccles.
tantùm, fol. *ibid.*

OCTOBER.

- 21 Fest. Ss. Ursulæ, & Sociarum Virginum, & Mart.
Duplex, fol. 85.

NOVEMBER.

- 10 Fest. Translat. S. Victóriæ Virgin. & Mart. *Du-*
plex, fol. 88.

D E C E M B E R.

20	Fest. S. Domínici Sylens. Abbat. Conf. <i>Dupl.</i>
fol. 89.
29	Fest. S. Thomæ Cantuar. Episcop. & Mart. <i>Du-</i>
<i>plex</i> , fol. 92.
30	Fest. Translat. S. Jacóbi Apost. <i>Duplex maj.</i>
fol. <i>ibid.</i>

F I N I S.

